

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

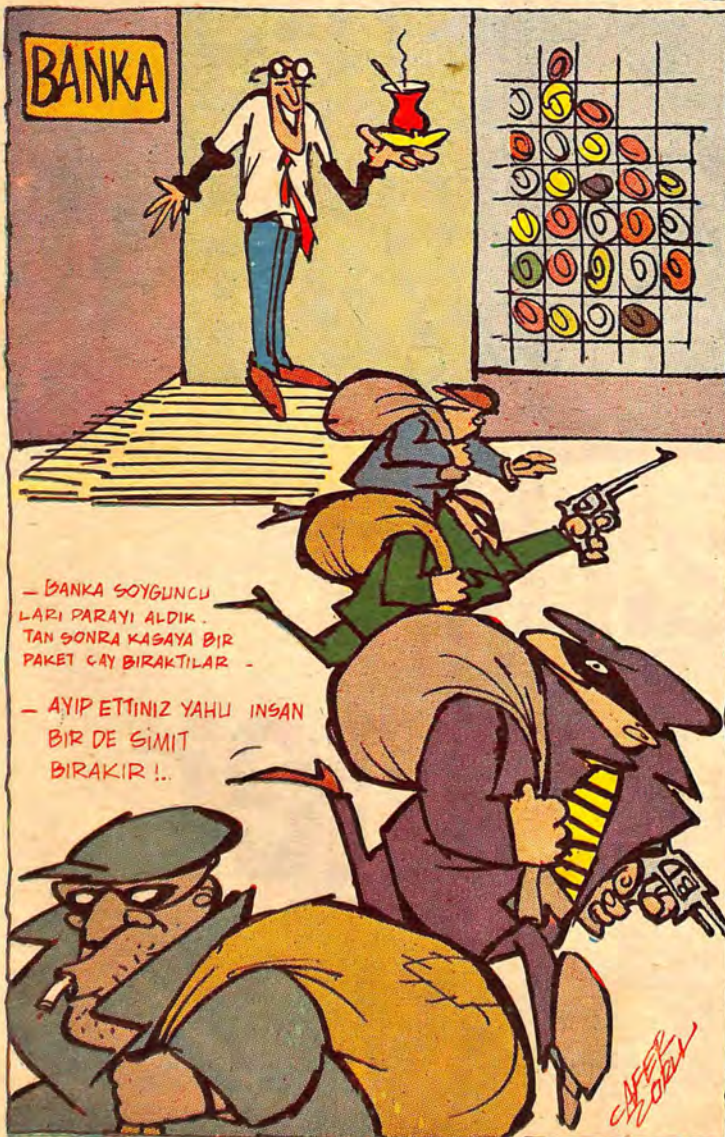
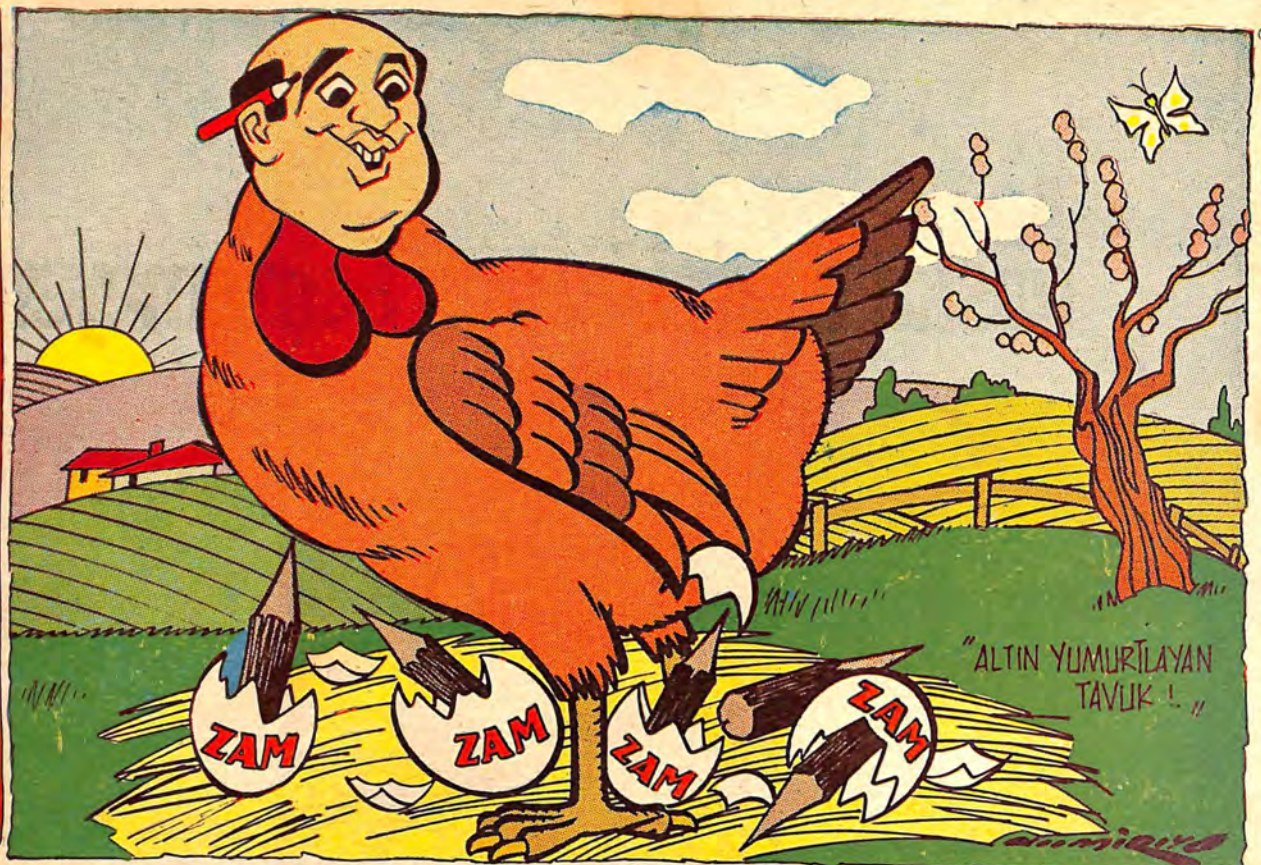
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

baska siyah biralara benzemeyen

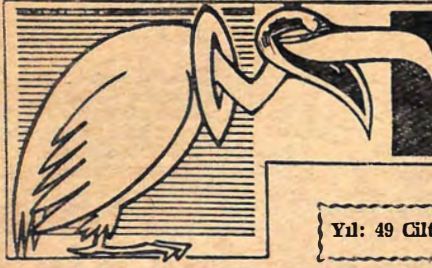

halis siyah bira
Tuborg-Esmer

(Marafları : 414 — 20)

AKBABA

Yıl: 49 Cilt: 20 Sayı: 10 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 24 Şubat 1971 * Fiyatı: 125 Krş.

Nereye Gidiyoruz ?

NEREYE gidiyoruz?

Ankara'da güpegündüz banka soyuluyor, polis seferber oluyor, İçişleri Bakanlığı aların zillerini çalıyor, telsizli ekipler yollara dökülüyor, üzüz ev araniyor, şehir birbirine kahlıyor. Ama soyguncular bulunamıyor. Bulunmaması bir yana, aradan bir ay geçmeden gene başkentte ve gene herkesin gözleri önünde bir banka daha soyuluyor; polis gene ayağa kalkıyor; ama şu satırların yazıldığı dakikaya kadar ortada hiçbir şey yok...

Nereye gidiyoruz?

Anadolu'da öğretmenlere saldırılar artıyor. Öğretmen Sendikalarına bombalar atılıyor. Bir ilkokul müdürünün boynuna yular takılıyor, dövülüyor, sövülüyor, horlanıyor. Nurculuk yuvalarında medrese öğretimi başını almış gidiyor.

Nereye gidiyoruz?

Başkentte bir Amerikalı çavuş kaçırılıyor. Silâh zoruyla kaçırılan çavuş, saatlerce sonra serbest bırakılıyor. Polisin olaydan haberi yok... Haberi olduğu zaman da iş isten geçmiş bulunuyor. Güney Amerika'daki Tupamaros örgütünün yaptığı işlere benzer olaylar Türkiye'ye de sığramış bulunuyor...

Nereye gidiyoruz?

Üniversite'de gün geçmiyor ki bir hâdise çıkmassın... Bombalar patlıyor, dinamit lokumları hazırlanıyor, tabancalı vuruşmalar çoğalıyor, fakülteler tatil ediliyor, sınavlar erteleniyor, dershaneler basılıyor, boykotlar sürüyor ve İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de yüksek okul kurumları hop oturup hop kalkıyor...

Nereye gidiyoruz?

Anayasa'ya aykırı yüksek özel okul ticareti sekiz yıldan beri sürüyor. Ellibini aşkın memleket çocuğu özel yüksek okul şirketlerine milyonlarca lira ödüyor. Eğitim ve öğretim yetersizlikleri içinde sürüyor çocuklarımız... Anayasa Mahkemesi özel yüksek okullar için karar verince onbinlerce genç sokaklara dökülüyor; hiç kimse memleketin evlâtlarıyla ilgilenmiyor...

Nereye gidiyoruz?

Lâyet Atatürk Cumhuriyetinin Meclis bahçesine cami yaptırınmak üzere kanun çıkarılıyor; Bütçe'ye edenek konuyor. Cami demek, tüm Müslümanlara açık mâbet demek... Cebinde mebus kartı olanlara özel olarak cami yaptırmak için lâyet devletin Hazinesini kullanan parlamenterler biliyorlar ki, Türkiye'deki 65 bin köylüğün, 64 binine akşam olduğu vakit gecenin karanlığı çökmektedir. Meclis bahçesine yapılacak camiye harcanacak parayla kaç köye elektrik ve kaç köye su verilebileceğini hesap etmekten kaçınıyor mebus beylerimiz. Müslümanlık gösterişi içinde İslâmın özüne ihanet ediliyor...

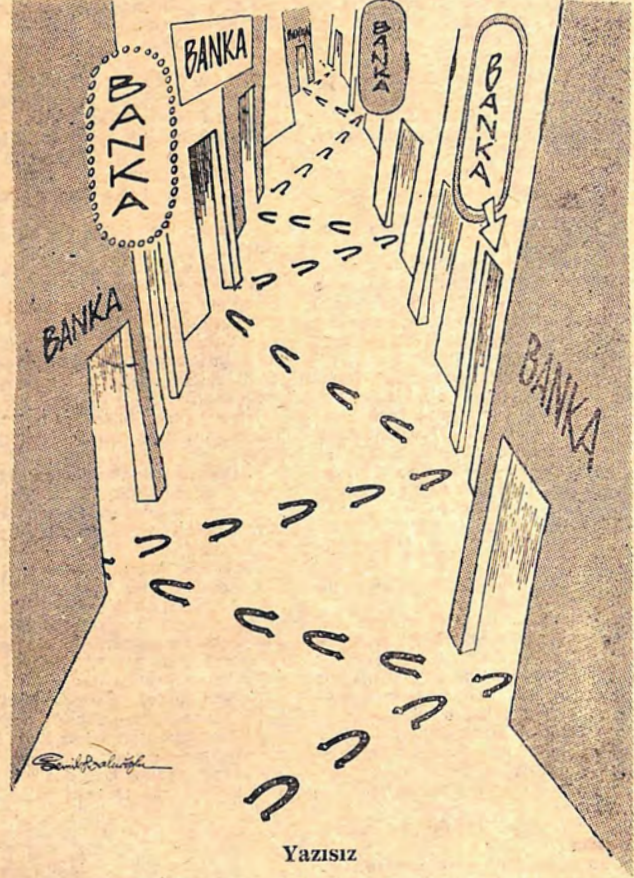
Nereye gidiyoruz?

Yeni çıkan Personel Kanunu ile mebusların maaşları 10.500'e çıkarılıyor. Anayasa Mahkemesi bu devre için parlamenterlerin zamlı maaş almalarını Anayasa'ya aykırı görüyor. Ama mebus beylerin muvafığı muhalifi, sağcısı solcusu, parasal bir koalisyonda karar lûlup, 10.500'leri almak için Anayasa'yı değiştirmeye karar veriyorlar.

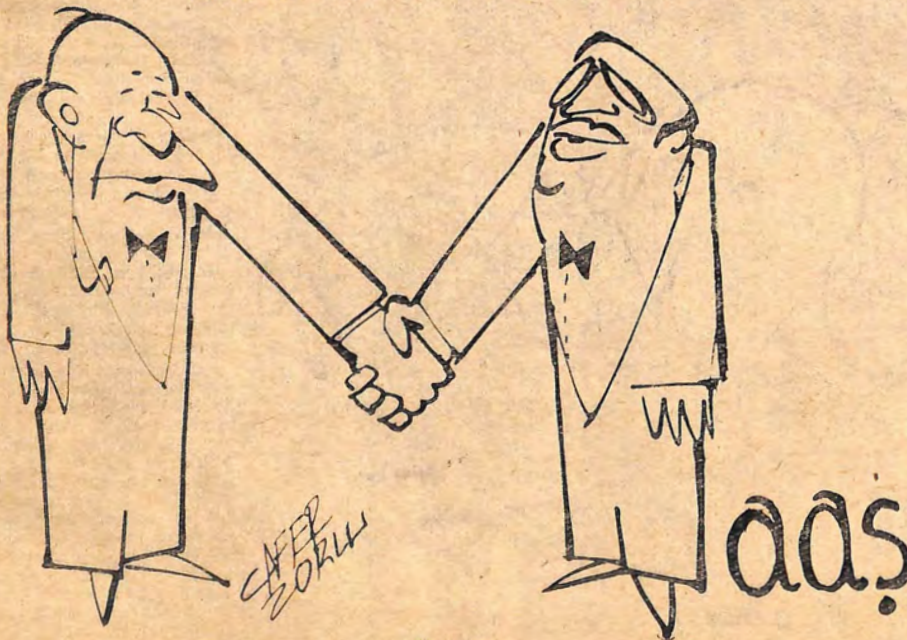
Nereye gidiyoruz?

Gün geçmiyor ki çatışmalar, din-

Ecevit: «Banka soygunculuğu, şiddet tedbirlerinin rahat çıkması için AP'nin bir oyunu olabilir» dedi. — Gazeteler —

AP. ve CHP. maaş konusunda birleşti. — Gazeteler —

mitler, cinayetler, adam kaçırmalar, siyasi suikastler olmasın... Profesörlerin evlerine bombalar atılıyor; esrarengiz otomobillerden belirli hedeflere makineli tüfek ateşleri açılıyor; Türkiye, saatli bombaların kurulduğu bir komitacılık ülkesi haline getiriliyor.

Bütün bunlara rağmen, Başbakan Demirel, şaşılacak bir inatla:

— İyiyiz, sağlamız, refaha gidiyoruz, kalkınıyoruz, vatandaş huzur içinde işine baksın.. diyor.

Oysa vatandaş soruyor:

— Nereye gidiyoruz?

Tüccar soruyor, işçi soruyor, iş adamı soruyor, öğretmen soruyor, memur soruyor, mühendis soruyor, doktor soruyor, emekli soruyor; 35 milyonun düşünen kafalarında birer soru işareti çengeli:

— Nereye gidiyoruz?

Nasrettin Hoca'nın altındaki beygir azıtp gemi azağı almış, dörtnele giderken Hoca'ya sormuşlar:

— Nereye Hoca?

Hoca:

— Altındakine sorun! diye cevap vermiş.

Demirel binmiş Kır At'm sırtına, dörtnele bir yere gidiyor; üstündekine mi sorabın, altındakine mi?

— Nereye gidiyoruz?

AKBABA

Zam falı

MUZAFFER İZGÜ

PEDERİN söylediklerinden ikisi de üstüste çınkır, bayağı ben de başladım pedere inanmaya. Bizim peder birazcık arabiyat bilir. Evde de eski türkçe yazılmış bir yığın kitaplar vardır. Canı sıkıldıkça bunları açar, okur. Bilme-yiz artık bu kitaplar, roman midir, ilmi eserler midir, yoksa din hak-kında kitaplar mıdır?

Geçenlerde şöyle yemekten sonra oturmuş, sobanın başında çay içi-yorduk, bizim peder çok kalın, ka-ra kaplı bir kitabı okuyup, gözleri-ni tavana diktikten sonra:

— Çocuklar, bugünlerde uyanık bulunun, gaze benzine zam olacak, dedi.

— Aman baba, dedim, nereden bi-liyorsun?

— Fal baktım oğlum fal... Şu e-limdeki kitap meşhur Arabi Gassan Ebu Lafzan-ül Mahmudi'nin kitabıdır... İçerisinde bir lebbeyk falı var, onu açtım, bugünlerde dikkat gaze benzine zam var, dedi.

İnanır mısınız, annemden başka hiçbirimiz inanmadık bu fala. Yal-nız annemin sabahleyin evdeki onar kiloluk iki bidonu da gazla doldur-duğunu gördük. Gerçekten öğle ha-berlerinde ne duysak beğenirsiniz:

— Gaze ve benzine yüzde otuzbeş civarında zam yapıldı...

O akşam bizim peder:

— Yaaa, ben size ne dedim, diye böbürlenince:

— Vallahi bir yerden duydun ga-liba baba, dedik.

— Nasıl duyuram oğlum, ben dev-lete yakın biri miyim ki bana du-yursunlar?

Aradan bir hafta geçti, yine bir akşam baktık bizim pederin o meş-hur kara kaplı kitabı elinde.

— Hayrola baba? dedim.

— Zam falına bakacağım oğlum...

— Aman baba, dedim alaylı alay-lı, sakın bir zam çıkarma yine ba-sımıza?

— Eee oğlum, bakalım fal ne söy-leyecek?

Bir saat kadar geçti aradan, tam ben yatmaya hazırlanırken, peder:

— Amanın çocuklar tedbirli olun, yarın şeker zam var, dedi.

İnanır mısınız, biz yine inanmadık. Amma annem öğleye kadar yir-mi kilo şeker alıp koymuştu eve. Öğ-le haberlerinde radyo ne dese be-ğenirsiniz:

— Şeker yüzde yirmi civarında zam yapıldı...

Yoo, bu bizim pederde bir işler vardı. Ya gerçekten devlete yakın tanıdığı bir kişi vardı, ya da ger-çekten baktığı zam falları çıkıyor-du...

— Baba, dedim, söyle Allahaşkına şunu, nereden biliyorsun?

— Oğlum nereden bileceğim, Ara-bi Gassan Ebu Lafzan-ül Mahmudi hazretleri bildiriyor, ben de söy-tiyorum...

— Şu falı bana da öğretseniz?...

— Yoo, yağma yok...

O günü durumu dairededeki arka-daşlara anlattım.

— Yok canım, olmaz öyle şey, dediler.

— Yahu vallahi ben de inanmı-yordum sizin gibi, ama söylediği zammın ikisi de doğru çıktı...

— Madem öyle, tekrar fala bak-tuğ zaman gel bize de söyle...

— Olur, dedim.

Aradan bir hafta kadar zaman geçti.

— Baba, dedim, şu fala bir bak-san!

— Bakacağım oğlum bakacağım... İnşallah yarın akşam.

— Yâni yarın için her hangi bir zam yok?

— Yok evlâdım yok, hiç merak etme, çünkü gökteki zam yıldızları şimdi zayıf haldeler, hiçbir şeyi söyleyemezler...

Devrisi günü bizim peder, tam yine yatacağımız zaman şu müjde-yi verdi:

— Çocuklar tedbirli olun, yarın çimentoya zam var!

— Amman, dedim, hemen Halit beye haber vereyim, zavallı ev yap-tırıyor...

Sabahleyin koştum daireye, Halit bey kapıdan girer girmez:

— Aman Halit bey, topla topla, ne kadar para bulursan bul, hemen koş torba torba çimento al, peder çimentoya zam yapılacak, dedi.

Bir kısım arkadaşlar:

— Yahu boşver palavra, dediler.

Bir kısım arkadaşlar da, ceple-rinde kaç kuruşları varsa Halit be-yin avucuna sayarak:

— Aman durma koş, dediler.

Halit bey, elli torbaya yakın çim-

mento aldı. Öğle haberlerinde rad-yo ne dese beğenirsiniz:

— Çimentoya yüzde yirmilki o-ranında zam yapıldı...

Bu olaydan sonra bizim müdür de ilgilenmeye başladı zam falıyla.

Beni yanına çağırarak:

— Aman Yakup bey, böyle haber-leri bizden esirgemeyin, değil mi ya, dedi.

— Başüstüne müdürüm, dedim.

Aradan şöyle yirmi gün geçti:

— Baba, dedim, şöyle okkalı bir zam yok mu falda, haber ver de müdürün gözüne gireyim.

— Var oğlum, dedi, dün gece siz uyurken baktım, bugün sigaraya zam gelecek.

— Amman babacığım, neden de-mezsın?

Dar ettim kahvaltımı, attım ken-dimi sokağa. Daireye varır varmaz, arkadaşlara seslendim:

— Haberiniz olsun, bugün sigara-ya zam geliyor...

Sonra müdüre çıktım, durumu an-lattım.

— Ne diyorsun? dedi.

— Amman müdür bey, dedim, bi-raz acele edin, nerdeyse telgraflar çı-lışmak üzere...

Bir anda koca daire boşaldı, ne müdürler kaldı makamlarında, ne de memurlar, hepsi koşuşup gitti-ler, bir yerlerden borç para bulup kilo kilo sigara almaya... Söyledik-lerine göre, vali muavinleri, vali bey bile, hademelerinin ellerine yüzükleri tutuşturup sigara aldır-maya göndermişler...

Gerçekten öğle haberlerinde ilk söylenen sigara zammı oldu:

— Bafra şu kadar kuruştan şu kadar kuruşa, Yeniharman, şu ka-dar kuruştan, şu kadar kuruşa...

Arkadaşlar bana nasıl teşekkür e-diyorlar, nerdeyse bir elimi bıra-kıp, öteki elimle sarılacaklar... Yine bilmem, günahı diyenlerin boynuna,

güya vali bey, bizim müdürlü ma-ka-mına çağırıp şöyle diyesim:

— Vallahi Şeref bey, bu zam fa-lına bakan her kim ise, zannedirim devlette bizden çok ilişkisi olan bi-risi, zamları zamanında haber alı-yor, şayet yeni bir zam haberi ge-lirse, bana da ulaştırınız, çok mem-nun olurum...

O günden sonra artık bizim ismi-miz dairede falcının oğlu olarak kaldı. Hatta bu arada:

— Yahu senin peder başka faila-ra bakmıyor mu? diyenler bile oldu.

— Yok, dedim, bizim peder yal-nız zam falına bakıyor...

— Aman yahu, mahrum etme bizi Allahaşkına, haber ver olmaz mı?

Aradan bir kaç gün geçti, bu kez bizim peder:

— Çocuklar tedbirli olun, yarın margarine zam var, dedi.

Koşum yine daireye. Hatta bu arada yoldaki alışveriş ettiğim bir-kaç bakkala da durumu anlattım. Adamlar önce inanmadılar ama, an-altıklarımdan sonra inandılar, dülk-kanlarını kapatıp, teneke teneke yağ-ı topladılar... Daire yine öyle, bir anda boşaldı, herkes elinde tene-ke, kilo kilo yağ aldı geldi... Öğle haberlerinde, radyo:

— Margarine zam yapıldı, haberi-ni verdi...

Bizim pederin ünlü pek çabuk ya-yıldı kente... Artık o günden sonra, her sabah bizim kapının öntü tik-lım tiklım insan doluyordu. Peder, şöyle saat dokuza doğru pencerede gözüküp:

— Bugün hiçbir şeye zam olma-yacak, diyene kadar bekliyordu mil-let. Ondan sonra, her ihtimale karşı, ellerinde getirdikleri tenekeleri, çu-valları, sepetleriyle beraber evleri-nin, dükkânlarının yolunu tutuyor-lardı... Ama peder, pencereden başı-nı çıkarıp:

— Haberiniz olsun millet, bugün Simerbank mämullerine zam yapı-lacak, dedi miydi, millet, yuvasına değnek sokulmuş eşek arıları gibi, her biri bir tarafa uçuşuyorlardı...

En sonunda iş gazetecilere kadar vardı... Babamla röportajlar yapıldı, resimler çekildi ve boy boy re-simleri, röportajları gazetelerde çık-tı...

«Zam Falcısı Zihni efendi, bu ha-fta içinde hiçbir şeye zam olma-ya-cak, dedi.»

«Zam Falcısı Zihni efendi, bugün verdiği beyanatta, kâğıda yüzde o-tuz oranında zam yapılacağını söy-le-di», «Resimde, Zam Falcısı Zihni efendiyi, zam falına bakarken görü-yorsunuz.»

Aradan çok geçmedi, devlet de il-gilenmeye başladı bizim pederle. Ba-kıyoruz, öğleye doğru bir yıldırım teli Sanayi Bakanlığından:

«Acaba montaj sanayiine zam ya-palım mı, Arabi Gassan Ebu Laf-zan-ül Mahmudi'nin kitabı ne di-yor?»

Peder telle cevap veriyor:

«Arabi Gassan Ebu Lafzan-ül Mah-mudi hazretlerinin zam falı kitabı, montaj sanayiine yüzde elli oranın-da zam var diyor, yapın.»

Başka bir tel geliyor, Gümrük ve Tekel Bakanlığından:

«Acaba ithal mallarına zam ya-palım mı, bu konuda Arabi Gassan E-bu Lafzan-ül Mahmudi'nin zam ki-tabı ne diyor?»

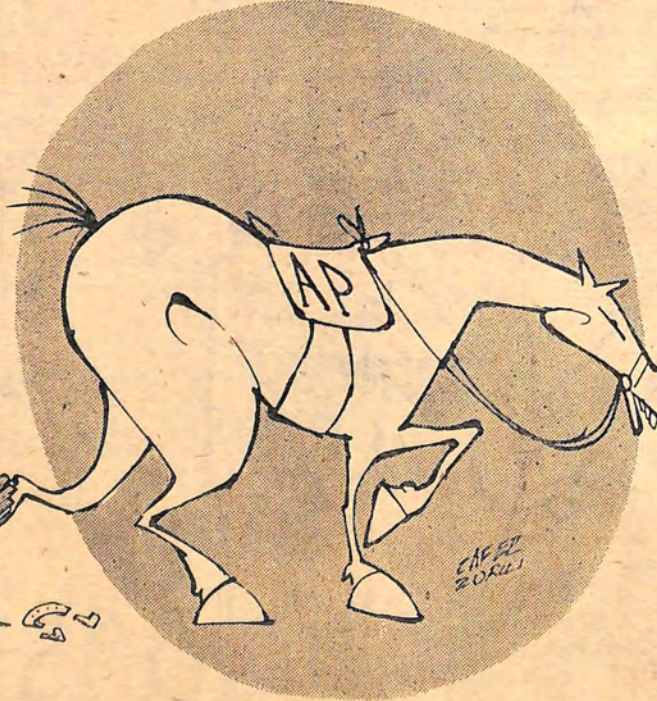
Peder yine telle cevap veriyor:

«Arabi Gassan Ebu Lafzan-ül Mah-mudi hazretlerinin kitabı, bugünler-de ithal mallarına zam yapılması uygundur diyor. Uğurlu gün per-şembe, uğurlu saat, akşam yedi ha-berleri, uğurlu sayı, yüzde otuz.»

Evveet, işte bütün bunlardan son-ra bir PTT. Genel Müdürlü ortaya çı-kıyor, babama danışmadan, hükü-mete danışmadan, tutuyor, PTT. hiz-metlerine yüzde yüz zam yapıyor...

Haber radyodan dinler dinlemez, pederin yüzüne baktım...

— Baba, hani? dedim, bunu atla-dın galiba?...

Yazısız

Güldü peder. Sonra Arabi Gassan Ebu Lafzan-ül Mahmudî'nin kitabını açtı. Baktı, baktı, yine sırttı:

— Hayır, dedi, zâm yok...
— Ama zâm haberi yayınlandı ba. ba... Dışarda da millet öyle bekliyor...

— Söyle millete hiç üzülmesinler, PTT. hizmetlerine şimdilik zâm gözükmüyor.

Çıktım, pencereden bağırdım millete... O sırada gazeteciler doluştular içeriye:

— Aman Zihni efendi, gerçekten zâm var mı? diye sordular.

Peder:
— Yoo, dedi, kalbini ferah tutun, isterseniz manşet bile atın, PTT. hizmetlerine zâm olmayacak. O akşam, bir tel geldi Ankara'dan. Telde diyordu ki:

«Acaba PTT. hizmetlerine zâm, zâm falında gözükmüyor mu? Varsa da, yoksa da hemen yıldırım telyle cevap verin.»

Peder teli çekti:
«Yoktur.»

İşte pederin telinden sonradır ki, PTT. Genel Müdürü, görevinden alındı. Hem de: «Sen Zihni efendiden iyi mi biliyorsun?» denilerek.

Muzaffer İZGÜ

Turfanda patlıcan 60 liraya satılıyor. — Gazeteler —

— Bak, herkes bir etiket koymazken, bu iki etiket birden koymuş!..

YELPAZE VAKVAKİYAT

İNSAN alınganlığının nerele-re varabileceğini belirtmek için anlatılan bir hikâye vardır.

Hani adamın biri «Hava bulat-lu» deyince öteki hır çıkarmış da, öfkесinin sebebini şöyle açıklamış:

— Bulut yağmur yağdırır, yağ-mur yağınca gölcükler olur, göl-cüklerde ördekler yüzer; yani sen bana ördek demek istedin!

Bu hikâyenin bir tarafına akıl erdirememişimdir bir türlü. A-dam gerçekten ördek demek istemiş olsa bile, karşısındakinin bunu hakaret sayması niçin gereksin?

Avına gittiğim için bilirim: ör-dek —kuş ölçülerile— cın gibi zeki, üstelik çok güzel ve sevimli bir yaratıktır. Ne yalan söyleye-yim, tanıdığım insanların çoğun-da fazla severim ördekleri.

«Öyleyse avına nasıl gidiyor-sun?» diyebilirsiniz. İnsan sevdi-ği şeyin avına gider, sevmediği şeyin değil. «Gidi namussuz» di-ye söylenerek karga, yaban do-muzu, ayı falan vuran kimseler bile aslında seviyorlardır karga-ları, domuzları ve ayıları. Siz hiç —derisi için profesyonel av-lama dışında— yılan vurmaya çı-kan kimse gördünüz mü?

İnsanların başka insanları hiç-bir zaman «avlamaya» kalkmayıp sadece «öldürmeye» çalışmaları da bundandır yine; birbirlerini

pek sevmeyişlerindendir. Ama bütün bunlar ayrı hikâye.)

Evet, ne diyorduk? Ördekler iyidir.

Biri bana ördek dese vallahi hiç kızmam. Olsa olsa merak e-derim de, hangi bakımdan ben-zettiğini sorarım.

Gelgelelim, genellikle yurtdaş-larının ördek konusundaki bu duygularını paylaşmadıkları da besbelli.

Şu habere bakın:

«Bütçe Karma Komisyonunda Orman Bakanlığı bütçesi görü-lürken orman memurları için «yeşil başlı ördek» deyimini kul-lanan Güven Partisi milletvekili İhsan Kabadayı, Türkiye Orman Bakım Memurları ve Hizmetlile-ri Sendikası tarafından adliyeye verilmiştir.»

Bilirsiniz, «adalete intikal et-miş» konular üstünde yazı yaz-mak doğru değildir. Ben de bu-rada o dâvanın konusuna dokun-mayacağım tabii. Ancak duruma başka bir açıdan gülümsemişimi söylemeden de edemeyeceğim.

İhsan Kabadayı beyefendinin politik geçmişini ve tutumunu bi-liriz. Bu geçmişin ve tutumun içinde Türk işçilerinin temel çı-karlarıyla bağdaşır hiçbir nokta bulunmadığını söylemek bile ge-

reksiz. Ancak, bugüne kadar işçi-lerimizin saflarından Kabadayı beye karşı herhangi bir uyarıcı tepki geldiğini de duymadık.

Öyle bir tepkinin doğması için hazretin ağzından «yeşil başlı ör-dekler» sözünün çıkmasının bek-lenmiş oluşu tuhaf değil mi?

Vaktiyle oturduğumuz evin bi-tişigindeki köşkün bir bahçevanı vardı. Güçlü kuvvetli, uyanık, çok da çalışkan bir adamdı. Kırk dönüme yakın bağda ve bahçede sabahdan akşama kadar insanüs-tü bir çabayla didindiği halde pek az para geçerdi eline.

Bir kaza sonucunda bacağını kırdığı zaman, köşk sahibi, dok-tör ve hastahane masraflarını bi-le vermemişti de, pinti herifin davranışı konu komşu arasında ayıplamalara yol açmıştı.

Ama kulübesinde ziyaretine gi-dip de o konuyu açtığımız za-man efendisinin aleyhine hiçbir şey söylememiş, ahırdan beter tek odanın köşesindeki döşeğin-de mahcup mahcup gülümseye-rek önüne bakmakla yetinmişti.

Yıllar sonra bir gün o bahçeva-nın aynı efendiye bıçak çekmiş olduğunu duydum. Araştırınca sebebini de öğrendim:

Meğer bir azar sırasında köşk

sahibinin ağzından «öküz» sözü kaçırılmış.

O zaman da bu haberi alınca şaşkın şaşkın gülümsemiş oldu-ğumu hatırlıyorum. Hiçbir köy-lünün öküzüne revâ göremiyece-ği davranışlara sessizce katlanan bahçevan, «öküz» kelimesini du-yunca Battal Gazi kesiliveriyordu nedense!

Peki, ya efendi hazretleri akıl-lılık etseydi de, hiçbir zaman ağ-zına kötü bir lâf almasaydı? O-mür boyu bahçevancı boğaz tokluğuna kullanırdı belki.

Bahçevanın tutumunda beğeni-lecek bir taraf olduğu iddia edi-lebilir. Çıkarları düşünmeyip sa-dece onura önem vermek «şöval-yece» bir tutumdur.

Ama sırf onur düşünüp çıkar-ları bilsütün unutmamanın da an-cak enayilere yaloştığı unutul-mamalı.

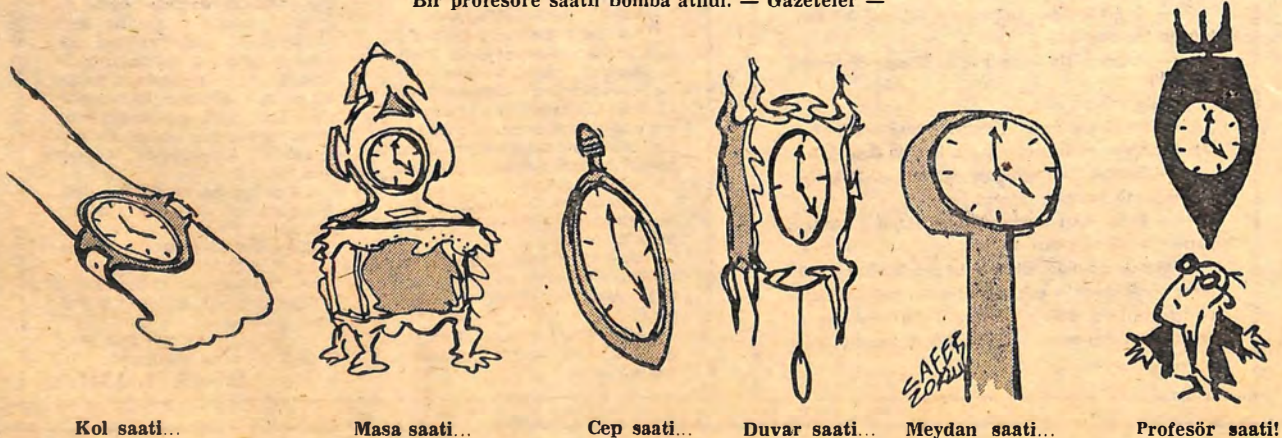
Oysa toplumumuzun büyük ço-ğunluğu tam bu noktayı çoğu za-man gözden kaçırmak eğilimin-de:

İnsanların davranışlarına ve o davranışların çıkarlarına uy-gunluğuna bakmıyor, sırf lâflara kulak veriyoruz. Çıkarlarımızın yüzde yüz karşısında olan birçok kişi de ağzından «ördek» gibi bir lâf kaçırmadığı sürece rahat ra-hat at oynatıyor ortalıkta.

Ördekleri güldürecek halde ol-mamız biraz da bundan değil mi?

Refik ERDURAN

Bir profesöre saatli bomba atıldı. — Gazeteler —

Kol saati...

Masa saati...

Cep saati...

Duvar saati...

Meydan saati...

Profesör saati!

Bas Kent

HAFTALIK MIZAHİ GÜDÜMSÜZ GAZETE

Hazırlayan :
ALİ ÖRSAN ÖYMEN

KORİDORDAKİ OTURUM

(Akbaba ekibi bildiriyor — Ankara):

B.M.M. mutad toplantısını, Genel Kurul salonunda yoklamayı müteakip kulis koridorlarında yaptı. Çoğunluk olduğunda, içeride yemlenme kanun tasarılarının müzakeresine, koridorda «sebeplenme» teklifinin tartışmasına girildi. İlk sözü AP. içinde muhalefetiyle bilinen genç milletvekillerinden birisi aldı. Dedi ki:

«Gecinmiyorum âbiler... Gecinmiyorum.»

Demokratik Partiden, konuşanın eski arkadaşı olan bir milletvekili hatibi karşıladi:

«Kimle?... Genel Başkanla mı?...»

AP'deki muhalif milletvekili boynunu büktü:

«Lâf atma... Aldığımız maaşla gecinmiyoruz demek istedim... Bunun bir çaresine bakalım...»

Koridor oturumundan sesler yükseldi:

«Bakalım... Bakalım da nasıl bakalım...»

AP'li muhalif, sözün sonunu getirdi:

«Anayasayı değiştirelim...»

Koridorun arkalarında oturan birisi seslendi:

«Ben geçen gün kabını değiştirdim... Fark etmedi...»

Diğerleri bu şakacı milletvekiline hırsla baktılar. Hatip sözüne devam etti:

«Matrak geçmenin sırası mı len... Millet can derdinde... Sen dalga geçiyorsun!...»

«Kim dalga geçiyor be kardeşim?... Şurada kahvemizi içip oturumu takip ediyoruz...»

Araya girenler havayı yatıştırdılar ve meselelerin aslına döndüler. Bir CHP'li milletvekili bu kere söz aldı:

«Bakın arkadaşlar, anlaşalım... Anayasada yapacağımız küçük bir değişiklik meseleyi halleder...»

AP'li hatibe lâf atıldı:

«Hop, hop... Hani Anayasaya dokunulmazdı... Bangır bangır bağırırdınız... Bir zamanlar toz kondurmazdınız?...»

Oturumu idare eden kahveci, hemen işi tatlıya bağladı:

«Kahveler, çaylar, limonatalar beyler... Tatlı içelim tatlı konuşalım...»

Ama CHP'li hatip hırslanmıştı:

«O başka bu başka... Anayasa müesseselerine dokunulmaz diyorduk biz... Anayasaya diyor muyduk?...»

Bir tanesi gene hatibi karşıladi:

«Aman... O senin dediğin kestane... Neyse işinize bakalım...»

«Değiştirelim Anayasanın o maddelerini, kurtaralım paçayı...»

«Doğru... Bu işten paçacı Hüsnü de memnun olur...»

Hatip devam etti:

«Nasil mı değiştireceğiz Anayasayı?... Kolay, bir araya gelip sıkıştık mı, iş oldu demektir.»

«Nereye sıkışıyorsun oğlum?... Belediye otobüsü mü burası... Meclis...»

«Yahu, karıştırma adamın akınu... Ekmelek parasıyla uğraşıyoruz burada...»

Lâtin burasında ziller çalmaya başladı... Zillerin kendileri için çalındığını bilen milletvekilleri, içeriye birer ikiye girdiler... Koridorda sadece kahveci kalmıştı... Çoğunluk kalmadığından oturuma son verildi...

Anayasa Mahkemesi, mebus maaşlarına yapılan zammı iptal etti.
— Gazeteler —

Politikacı — Eyvaaaah, aşırı uç!..

BAŞKENT FIKRALARI

İki milletvekili Bulvar'da yürüyorlar ve günlük meseleleri konuşuyorlardı. Meclisten çıkmışlardı ve kendileriyle ilgili maaş konusunun müzakeresi yapılmıştı.

Birincisi:

«Biliyor musun, Kıbrıs meselesinden beri ilk defa bu konuda bir araya geliyoruz... Hani maaşlar konusunda...»

«Bundan daha tabii ne olabilir arkadaş... Her iki mesele de aynı kapıya çıkıyor...»

«Aaa... Nasıl şey o?...»

«Nasil olacak, her ikisini de sonunda harcıyoruz...»

BOMBA ÜZERİNE

BİRKAÇ milletvekili, Ankara'nın ünlü Bulvar kahvelerinden birinde oturuyorlardı. Yaşlıca olanları günün konusu bomba olaylarından bahsetmekteydi. Genç takım ise Bulvar'dan geçen maksîmini karması genç kızları süzüyor, maaşlarının durumunu düşünüyorlardı. Bir ara bir tanesi haykırdı:

«Amann... Amerikan Haber Merkezinin önündeki bombaya bak...»

Masadakiler telâşla ayağa fırladılar. Gözleriyle bombayı aradılar. Bağırarak gülmeye başladılar ve:

«Korkmayın yahu... Ben mini etekli şu sarışın bombadan bahsettim!»

GENÇ muhabir, telâşla yazı işleri müdürünün odasına girdi. Ağız köpürerek haykırdı:

«Şef, dedi... Şef, bir bombam var cebimde!...»

Yazı işleri müdürü korkuyla masasının arkasına çekildi. Eliyle pencereyi işaret edip bağırdı:

«At lan... At şunu pencereden... Başımıza dert olacak!...»

Muhabir şaşkın, cebinden not defterini çıkardı. Sonra:

«Yok be ağabey... Bomba gibi bir haberim var, demek istemiştin!...» dedi.

MAAŞLAR ÜZERİNE

BAŞKENTİN ünlü bir lokantasında milletvekillerinden bir grup, hanım arkadaşlarıyla yemek yiyorlardı. Kafalar hafif tütsülenince, milletvekilleri nükteler savurmaya, dakikalarını neşelendirmeye ve hanım arkadaşlarını eğlendirmeye başlamışlardı. Söz geldi parlamenterlerin maaş meselesine takıldı. Bir milletvekili, karşısındaki hanıma göz süzerek:

«Aman hanımefendi, dedi, biliyorsunuz meşhur sözdür... Su sesi... Para sesi... Ve...»

Karşısındaki hanım sözü tamamlamadı ve şöyle dedi:

«Ve Anayasa Mahkemesi...» Süzgül gözlü milletvekili yutkundu sonra:

«İşte bu hanımın sesi güzel değildi!...» diye mırıldandı.

İsmail M. ATILA

BAY FUTBOL TAKIMI

(Kaleci)
CİLALI İBO

(Sağbek)
NECDET TOSUN

(Solbek)
HÜSEYİN BARADAN

(Sağhaf)
MUZAFFER HEPGÜLER

(Santrhaf)
ULVİ URAZ

(Solhaf)
MUAMMER KARACA

(Sağaçık)
FİKRET HAKAN

(Sağık)
ÖZTÜRK SERENGİL

(Santrfor)
SADRI ALIŞIK

(Solık)
ALTAN ERBULAK

(Solaçık)
YILMAZ GÜNEY

Durmadan, din! nineden çalıştım gündüz gece;
Bay Futbol Takımı'nı tertip ettim şöylece:

Bu kaleci uçunca sanırsınız Apollo;
Armut gibi yakalar topu Cilalı İbo!

Sağbeke bomba değil, füze gibi şut olsun;
Eritir göbeğinde topları Necdet Tosun!

İşte beton bir solbek; top geçirmez aradan;
Karşılıyor şutları bıyığıyla Baradan!

Gününde ise eğer sağhaf ağları deler;
Futbolu Meşhedî'den öğrenmiş bay Hepgüler!

Böyle futbolcu çok az, yerini Can alamaz,
Oynuyor etmeden naz, santrhaf Ulvi Uraz!

Pastırmaya asılır gibi asılır maça;
Kayseri sifiliyle oynar solhaf Karaca!

Var mı otuzbeş pastan böyle ağlara takan?
Eusebio'yu andırır sağaçık Fikret Hakan!

O ne matrak teknikaj, o ne madara markaj...
Şiir gibi futbolaj oynar sağık Öztürkaj!

Forması eski püskü, golleriyse gayet sık;
Sasu gibi falsolu çakar Sadri Alışık!

Bir daldı mı kaleyi ediyor allak bullak,
Lefter'in gözlüklüsü solık Altan Erbulak!

Müller gibi futbolcu; görülmemiş, müthiş şey;
Umutla göz doldurdu solaçık Yılmaz Güney!

Seyircide gülmekten ne hal kalır, ne derman,
Görününce sahada amigo Asfalt Osman!

Takımın taktığıyla odur hep kafa yoran;
Elinde mikrofonu antrenör Orhan Boran!

Yıllardır sahalarda çalışıyor gönüllü;
Bay Futbol Takımı'nda idareci Dömbüllü!

Bay Futbol Takımı'nın yalnız bir kusuru var:
Maç anında parfüme, çalınma kanmasalar...

Kimi güzel gözlere bakar pası kaçırır;
Kimi saçları koklar oyununu şaşırır!

Kaleci kalesinde dalınca hülyalara
Çivi gibi bir şutla top takılır ağlara!

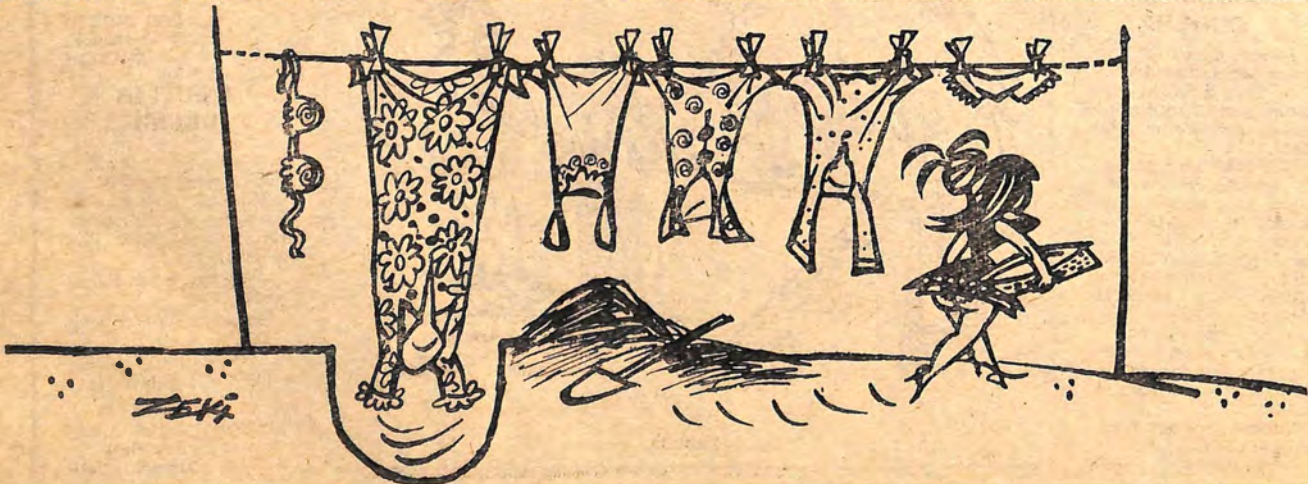
Bayanlar henüz kampa giriyorken Divan'da;
Baylar çoktan girdiler kampa Çukurbostan'da!

Büyük maç yaklaşırken artıyor heyecanlar;
Merak ile bekliyor hattâ Metin'ler, Can'lar!

İlgi çekici bir maç: Bıyık ile uzun saç...
Maçı ben anlatırım çatlasın Halit Kıvanç!

Ey sevgili okurum, sabır işi halleder;
Yakında sizi maça dâvet eder Mukadder!

Mukadder ÖZAKMAN

Yazısız

SİZİN İÇİN

VAR MI, YOK MU?

Kahvede oturmuş, son olayların tartışmasını yapıyorlardı. Herkes tuttuğu partinin görüşüne uygun bir şeyler söylüyor, fikrini, karşındakine kabul ettirmeye çalışıyordu.

Tartışma şahsiyete dö. kılünce birbirlerine girdiler. Sonunda iyice sinirlenen AP'li muhtar yerinden kalktı, kapıya yönelirken:

— Gidiyorum! diye bağırıldı. Demokrasi olmayan yerde bir dakika bile duramam!

Muhtarın ardından bakakalan kahveci:

— Allah Allah, dedi. A. kıl erdirmek mümkün değil şu bizim muhtara. «Demokrasi olmayan yerde duramam» deyip, çıktı gitti. Daha nasıl demokrasi olacaktı yani... Baksana kahvede her kafadan bir ses çıkıyor!

Oğuz AYDIN
Süngübayırı Sk. Sema Ap.
No: 3616 ANKARA

NE OLMUŞ?

Mahalli seçimlerde adaylığını koyan vatandaş, Belediye Encümenine seçildiğini duyunca doğruca eve koşar, kapıyı açan anesine:

— Gördün mü ana, der, Belediye Encümenine seçildim!

Oğlunun ne olduğunu anlayamayan kadıncağız:

— Hayırlısı olsun oğul, der. O dediğin nasıl bir yer ki?...

— Nasıl tarif edeyim, görmediğin kadar büyük bir yer ana.

— O kadar büyüdün demek?...

— Eh, der yeni politikacı, Allahın izniyle Başbakan'dan küçük, fakat validen büyük bir adam oldum ana!

Namdar DEĞİRMENCİ
1757 Sk. No: 10/4
Karşıyaka/İZMİR

HESAPTA YENİLİK

İzinden dönen bir arkadaşın başına üşüştük:

— Yediğin içtiğin senin olsun. güzel Türkiye'mizde duyup gördüklerini anlat, dedik.

— Bıraktığımız gibi, dedi arkadaş. Hiçbir değişiklik yok. İşsizlik, parasızlık bir yana, her şey zam üstüne zam gelmiş! Bir bakkala girip öte beri aldım. Adam aldıklarımı altalta yazdı, başladı hesaplamaya: «Beş kere beş otuz beş elde var, üç!»

— Aman brader, dedim, beş kere beş yirmibeş eder. Otuzbeşi nereden çıkardın?

Yüzüme ters ters bakan bakkal:

— Vergilerden sonra

— Köyünüze elektrik getirmedim ama, elektrikçi Dursun ustayı getirdim... Çok hoşsohbet adamdır!..

ALİŞKANLIK

kerrat da değişti gardaş, dedi. Bir rakamı başka bir rakamla çarparken içine zammını koyacaksın, vergisini koyacaksın, hesabı ondan sonra yapacaksın. Beş kere beş otuzbeş derken, bunun yirmibeş malın ana parası, on'u ise İşletme Vergisi, demez mi!

Memleketin halini düşünün artık.

Ramazan YILMAZ
4103 — Walsum Elisabeth
str: 39
Batı Almanya

lek üstündeki koltuğa düştüğü için oturak yeri hâlâ sıızdan yanan adam bir elindeki fişe bakar, bir fişi veren memura bakar, yeni bir otobüs yolculuğuna çıkılacağını sanarak:

— Biletli vermesine verdin ya, gözünü sevem teker üstü olmasın, der. Zira melmekten beri teker üstünde gelmekten, tövbe oturacak hal kalmadı!

A. Niyazi TOP
Demirlibahçe Dügün Sk.
No: 77
Cebeci/ANKARA

Yazısız

BENİ Mİ İŞLETİYOSUNUZ?

Plâkçı dükkânından plâk alıyordum. 30 yaşlarımda, sık giyimli, güzel bir bayan da beğendiği bir plâğı alarak plâkçıya bir on lira verdi.

Plâkçı: «Hanımefendi, plâk onbir liradır» deyince, hanımefendi şaşırıldı:

— «Fakat nasıl olur! Ben her zaman plâğı on liraya alırdım. Bak, işte 'u plâğın üzerindeki fiyatı da on lira yazılı.»

Plâkçı neden plâğın onbir lira olduğunu söylemeden gülümseyince, hanımefendi biraz kızarıp bozardı ve bütün saflığını ortaya koyarak:

— «Siz beni işletiyorsunuz galiba» diye plâkçıya çıkıştı.

Plâkçı da:

— «Hayır hanımefendi, sizi işletmiyorum. Bir lira İşletme Vergisi alıyorum» dedi.

İbrahim ÖZTÜRK
Bölge Cezaevi J. Karakol
Komutan V.
Buca/İZMİR

KAZAK

Evde karısı ile yaptığı ağız kavgası neticesi sopayı yiyeceğini anlayan kocası, zamanında evden kaçmayı başardı ise de karısının, peşinden koşmakta olduğunu görerek selâmeti en yakın kahvehaneye girmekte bulur.

Karısının sopa ile kahvehanenin kapısında beklediğini gören muzip arkadaşlarından biri adama hitaben:

— Bravo sana yahu arkadaş! Yine de kazakmışsın. Bu durumda benim hatun olsa idi, içeri girer ve beni döverdi, der.

Adam ise sopadan kurulduğu için gayet sâkin:

— Yok be canım, der. O kadar da yız vermedik.

Ünal BOYERİ
Tekel Memuru
AYANCIK

ANAHTAR DELİĞİ

Yoldan geçen bir adam, bakmış sarhoşun birisi duvardaki bir oyğa elindeki anahtar sokmaya çalışıyor, muziplik olsun diye sormuş:

— Kapiyı bulabildin mi bari?

Sarhoş hemen lâfı yapıp tırmış:

— Kapiyı değil, anahtar deliğini bile buldum âbi.

Güler ÇIRAK
Ü. Fizik Tedavi Kliniği
Sekreteri
Tepecik/İZMİR

BRIGITTE'in BAŞINA GELENLER

**KENAN
AKINCI**

YÖRESEL gazetecilik hakkında bilginiz var mıdır, bilmem. Bunlar çoğu kez tek yaprak, ufak boyutlu gazetelerdir. Olanaklarına ve koşullara göre boyutları değişebilir elbet. Ama dediğim gibi, çoğu zaman tek yaprak, küçük gazetelerdir.

Kimilerinin sahibi meraklıdır, bir kaç klişe edinir, yer geldikçe kullanır. Daha doğrusu, gazeteci ne yapar eder, yerini getirir onların. Bir yolunu bulup olaylardan biriyle ilgili görür, kullanır klişesini. Sonra da, İstanbul gazetelerinden biriyle yanyana koyar masanın üstüne, uzun uzun seyreder. Böyle bir kaç klişe serpiştirilmiş gazetenin hali de başka oluyor doğrusu.

Taşkale kasabasında «Bizim Taşkale» adında küçük bir gazete çıkar böyle. Sahibi bu dediğim meraklılardan. Elindeki klişeyi ne yapıp edeceğe, kullanacak!

Orada dayım vardır. Annemle birlikte onu dolaşmaya gitmiştik de, o zaman görmüştüm. Zavallı anneciğim aklını oynatacaklı nerdeyse o gazete yüzünden.

Gazeteye pek meraklıdır annem. Okuma yazma bilmez ama, resim gördü müydü, «Şuna n'olmuş, buna

n'olmuş?» diye bir bir sorar.

Akşam eve geldiğimde, elinde bu «Bizim Taşkale» gazetesi vardı. Bana uzatarak:

— Baksana be kızanım, dedi. Bu kadıncağızı dağa kaldırmışlar da te-cavüz etmişler körolasıcılar.

Baktım, olayı anlatan bir yazı ve Brigitte Bardot'nun silik bir resmi! Bikinili... Altına da «Yukarda ırzına geçilmiş bir kadın görüyorsunuz» yazmışlar.

— Oluyor böyle şeyler anneciğim, dedim, güllüp geçtim.

İki gün sonra gene o gazeteyi u-zattı annem:

— Belâ geldi miydi üstüste gelir zaten...

— N'olmuş anne?

— O zavallı tazeciğin bu sefer başına gelene bak! Çocuğu kuyuya düş-müş! Kendi girip çıkarmış zavallı...

Gazeteye göz attım: Olayın hikâ-yesi ve gene Brigitte'in bikinili res-mi! Altındaki yazının dediğine göre bu, «Kuyuya inmek üzere soyunmuş olan fedakâr anne» imiş...

Ertesi gün kapıda karşıladı annem beni:

— Aaah, ah! dedi. Ne kara yazısı varmış zavallı tazenin...

— Gene ne olmuş be anne?

— İneği iki kafah, üç gözlü bir buzağı doğurmuş. İki saat sonra da ölmüş hayvancık. Kahrından üstünü başını paralamış fakir. Aklını kaçı-rayazmış.

Buzağısı öldüğü için kahrından üstünü başını paralayan fakire bak-tım: Tabii gene Brigitte!...

Annem:

— Talih kapıları kapanmış zaval-hının, diyor. Bizim tarafta olacak da Seyfullah hocaya okutacaksın, bir bir açılır...

— Düzeliir be anne, dedim. Tanrı betlerinden korusun.

Daha beteri de gelmesin mi so-nunda! Bir kaç gün sonra eve ge-lince ne göreyim? Annemin iki göz-ü iki çeşme. Hiçkırıklar arasında gü-çlükle:

— Ölmüş... diyebildi. Allah tak-siratını affetsin... Trafik kazasında öl-müş...

Habere baktım: Trafik kazası, se-kiz ölü, onsekiz yaralı...

Brigitte'in resmi bu kez yan ya-tırılıp basılmış. «Kazada ölenlerden birinin yürekler acısı halı» ymiş!

Annem boyuna hiçkırıyor:

— Demedim mi ben sana belâ de-diğin üst üste gelir diye? İşte en sonunda öldü zavallı. Öldü de kur-tuldu çekilerden. Daha kimbilir ne-ler gelecekti başına?...

Ağlaya ağlaya içi çıkıyor. Ne ola-cak, kaç gündür akraba gibi oldu-lar kadınla!

İşin gerçeğini dilimin döndüğü kadar anlatmaya çalışıyorum ama

— Bak! Maksi, Mini'den daha cazip diyardım da inanmıyordun!..

ne gezer? Daha pek feryat ediyor, saçını başını yoluyor:

— Hiç beni kandırmaya uğraşma yavrucuğum. Gözüme mi inanayım, sana mı? Gencecik gitti zavallı, git-ti...

Yeni bir haber beklemekten baş-ka çıkar yol yok.

Çok geçmeden çıktı beklediğimiz gibi bir haber: «Bir gelin kaynana-sını boğmaya kalktı Yetişen komşu-lar güçlükle kurtardılar.»

Anneme:

— Bak, gördün mü? dedim.

— Gördüm ya, dedi. Hortlamış iş-te. Ölüştüne bile rahat yok zavallı-nın.

Eskisinden beter ağlamaya koyul-du.

Düşündüm ki böyle giderse koca-karı elden gidecek. Pilyı pırtıyı top-layıp ayrıldık oradan.

Kenan AKINCI

Karışık

Washington Üniversitesi Patoloji Bölümü Şefi, insanlığı telâşa düşü-recek bir açıklama yapıyor. Sözde «Şeker» e çare bulmuş!

«Farelerde ensülin çıkaran hücre-lerin insanlara aşılınmasıyla bu mümkündür» diyor.

Aman mister, buna «Çare» değil, «Araştırma» denir.

Hem sonra hareket noktanız da yanlış.

Şekere son vermeyi gerçekten is-tiyorsanız, boşverin öyle saçma sa-pan fikirlerle...

Lâfa bakın: «Ensülin çıkaran hücrelerin insanlara aşılınmasıyla...»

Önlenir ama dediğin gibi değil, ancak şekere yeni zamlar yapılma-sıyla olur bu iş.

Hırsızlık olayları arttı. — Gazeteler —

yedi

PAZARTESİ :

Yolcunun çilesi

«İzmir» limana erken girince, yolcular saatlerce gemide hapis kalmış! Nedeni ise epey karışık.

Bir kere gümrükçüler yokmuş orlıkta.

«Neredeymişler?» diyeceksiniz.

Geminin geleceği saati az buçuk tahmin ettiklerinden sağa sola dağılmış hepsi.

Gemi, limana vaktinden beş saat önce dönünce de başlamış bir canik! Gemi yetkilileri gümrük müdürünü aramış. Müdür memurlarını aramış. Memurlar yolcuları aramış, beş saatlik bir tutukluluktan sonra erken gelen İzmir'in çileli yolcuları paçayı kurtarmış.

Ulaştırma hizmetleri dendi mi, yolcunun kaderi değişmez.

Taşıt, yerine geç ulaşır, yolcu varacağı yere zamanında varamaz; erken ulaşır, garip, gümrükçü yokluğundan yine rıhtıma adımını atamaz!

Taşıtların tarife uymalarını sağlayamayanlar, yolcuyu disipline sokmaya uğraşıyorlar.

SALI :

İnkâr edemeyiz

Son onbeş günün piyasa haberlerine şöyle bir göz atıp, içinde bulunduğumuz güne dönelim:

Sümerbank, mâmullerine zam yaptı.

Et ve Balık Kurumu, zam yaptı.

Kasaplar, sessizce et fiyatlarını yükselttiler.

Sinema biletlerine zam geldi.

Ayakkabı fiyatları yüzde kırk oranında yükseldi.

İstatistiklere bakarsanız, son beş yıl içindeki fiyat artışları, cumhuriyetin ilânından bu yana rekortif bir manzara arz ediyor.

Muhalefete bakarsanız, tüm parti-

ler bu başıboş gidişin sorumluluğunu, iktidara yüklüyor.

Oysa her şeye rağmen yine de alkışlamamız gerekir AP'yi...

Büyük bir kararlılıkla yükselişi önleyecek tedbirleri düşündü, düşündü; ve işte seçmenlerinin huzurunda ilk «Cemre»'yi düşürdü!

ÇARŞAMBA :

Ne ülkeler var yahu!

Hayâli binaları satarak 765 kişiyi dolandıran şebeke için Madrid savcısı, tam 18 bin yıl hapis cezası istemiş!

Hani aşağı yukarı, bir kişiye bin yıl...

İspanya'nın yasaları mı ters, insanları mı, anlayamadık doğrusu. Sen tut, dünya sihirbazlarına parmak ısırttıracak ölçüde hüner sahibi yurttaşına soyuyla sopuyla, çocukluğuyla birlikte çekse, ödeye miyeceği bir ceza ver!

Her ne kadar Şarklıysak da, bizde böylelerini artist yapar, filmlerde oynatırlar birader!

Bakın Sülün Osman'a, Avrupa televizyonlarında bile boy gösterdi.

PERŞEMBE :

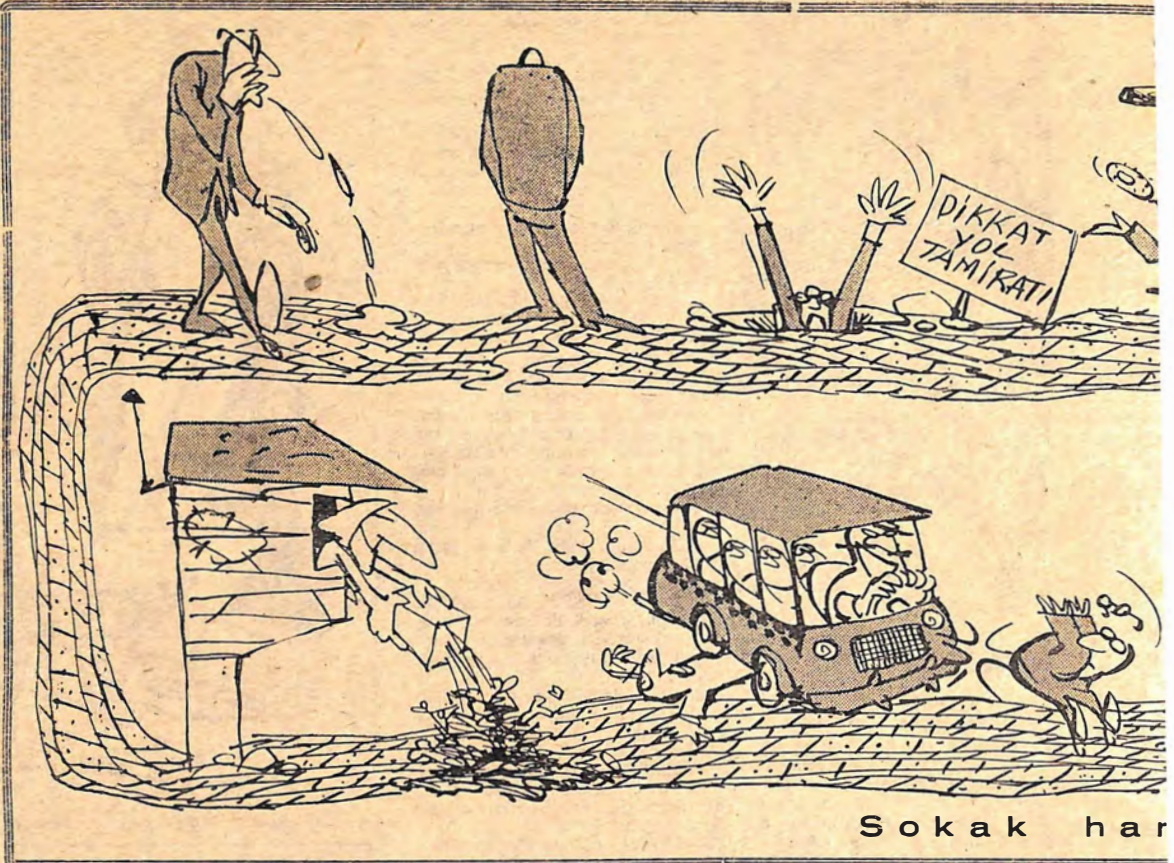
İsteyenin bir yüzü...

Zam isteyen fırıncılar resti çekmişler sonunda: «Ya ekmek 535 grama incek, ya fırıncılar greve gidecek!»

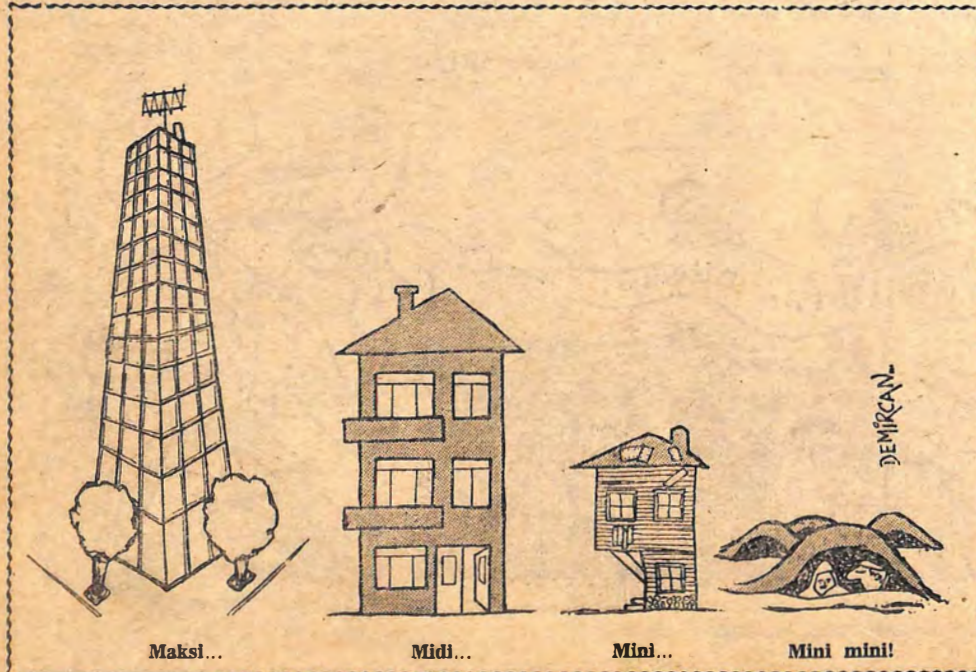
Bu, son bir yılda üçüncü kez kazan kaldırırları...

Bir lokma için kalb kırmaya değer mi? Verelim, gitsin!

Yirmi yıl önce bin gramı 15 kuruşa olan ekmeği, vatandaş birazcık da 160 kuruştan yesin!

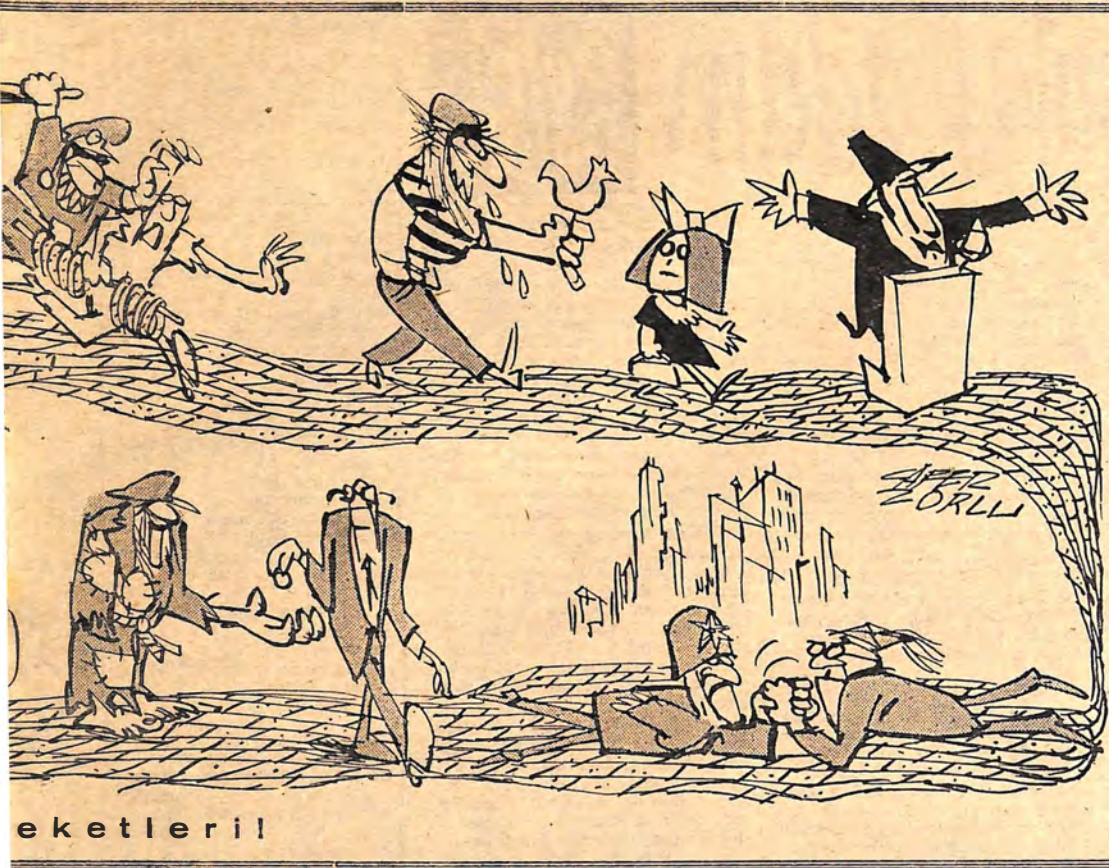

Sokak har

— Esnaf olduğumu ner
— İnsan soymadaki ust

eketleri!

CUMA :

Nedense...

Şu habere bakın:
«Hurda sarının fiyatı 15 liraya çıktı, İstanbul evlerinin kapılarında tokmak kalmadı!»
Hurda sarının pahalılaşmasıyla, kapıların tokmaksız kalması arasında bir ilişki bulmaya kalkmaktansa, «Yaaa, öyle olmuş demek» diye ezbere kafa sallamak daha iyi. Çünkü b-i gibi şeyler öyle akılla, mantıkla çözümlenecek cinsten değildir bugünkü ortamda.

Bakarsınız kabak çekirdeğinin on dört liraya çıkmasıyla, bakkallarda margarin kaybolmuştur; çimento fiyatlarının artmasıyla, kuru fasulye zengin yemeği olmuştur! Bakarsınız limon fiyatları beş kuruş yükseldi diye piyasada yedek parça kalmaz, dolmuş ücretleri elliden yetmişbeşe çıktı diye hasta ilaç bulamaz!

Bunun tam tersini ise, meslek olarak politikayı seçen kişilerde görürüz.

Yukardaki örneklerin aksine yaşları çıktıkça ihtirasları azalmaz, bel-

ki yedek parça, margarin değil ama, memlekette huzur kalmaz!

CUMARTESİ :

Göbeğe kuvvet!

«Türkiye'de yaşamak güçleşti» diyen bir karı-koca, karınlarını doyurmak için İngiltere'ye gitmişler.

Tam «İyi etmişler» diyeceğimiz sırada yapacakları işe baktık, lokallerde göbek atmaktan ibaret değil mi?...
İlahi... Hayatını göbeğin sayesinde-

g ün

de kazanacak olduktan sonra, uzun bir yolculuğu göze almak da nesi?

Bir karın doyurmak uğruna çekilir mi bunca hasret?

Bir öğün yemeğin ücreti her iki ülkede de aynı...

Ne var ki orada göbek atarak doyacaksınız, burada doymak için göbeğinizi çatlatacaksınız!

PAZAR :

Mutlu bir izdivaç

Mecliste grubu olan dört parti AP, CHP, DP, ve MGP. birleşmişler. Allah Allah!...

Onları bu birleşmeye hangi nedenler zorladı acaba?

Kısrı politik çekişmelerin memleketi bu hale getirdiğine mi inandılar?

Ummayız.

Partilerarası kutuplaşmanın memleketi böleceğini mi anladılar?

Sanmayız.

Öğrencileri birbirlerine düşürmek için, «Parti Gençlik Kolları»nın kaldırılması gerektiğinde fikir birliğine mi vardılar?

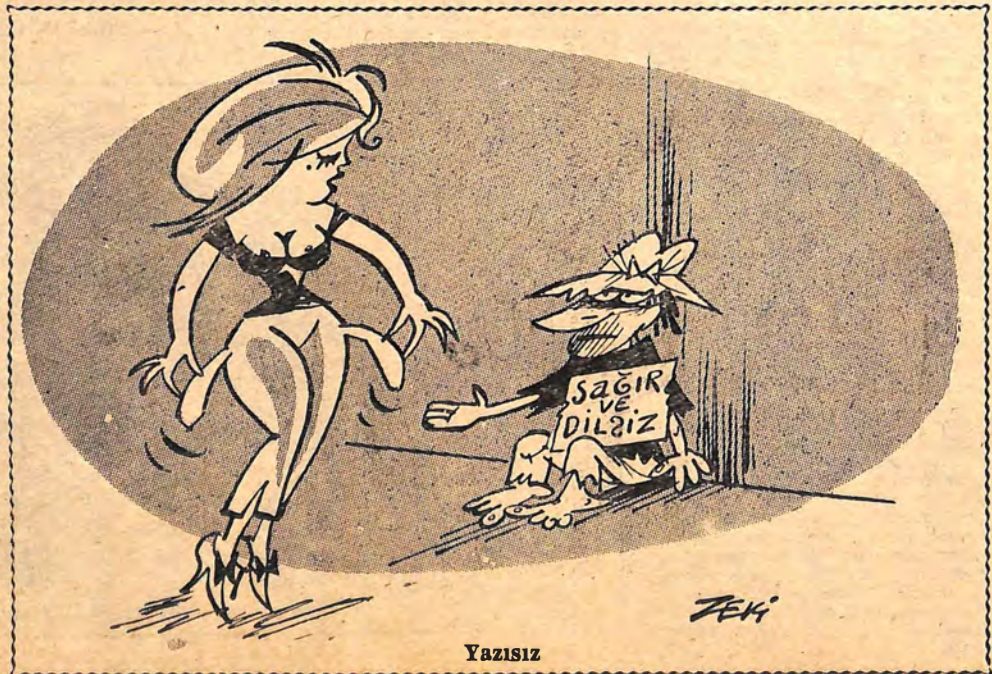
Yoo...

Sadece ve sadece parlamenterlerin zamlı maaş; partilerin devletten para yardımı almalarını Anayasa'ya aykırı görüp iptal eden Anayasa Mahkemesi kararını etkisiz bırakmak için, Anayasa'yı değiştirmek amacıyla ortak çalışmalara başladılar!

Konu her ne kadar millî kalkınmayla değil, milletvekillerinin kalmamasıyla ilgiliyse de, dört partinin birleşmesinden yine de memnun olduk. Bakarsınız bu ortaklığı sürdürürler, biz de ele güne karşı «Siz onların küfürleşmelerine, yumruklasmalarına bakmayın» deriz. «İşin içine para girdi mi, hemen nasıl da şirketleşiyorlar!..»

den anladınız?..
dığınızdan!..

Yazısız

İnsanın ne düşüneceği belli olmaz Suavi Süalp

Düşünenlerin kongresi çok kalabalıktı. Dünyada ne kadar düşünen adam varsa orada toplanmaya çalışmış ve bu yüzden bütün herkes oraya gelmeye gayret etmişti. Alt tarafı 400 X 1500 kilometrekare olan kapalı salona 4,5 milyar adamın girmeye çalışması yüzünden çıkan facia sonucu bir milyar insan ayaklar altında çiğnenerek ölümden sonra, başkan mösyö İdifiks binlerce hoparlörle yayınlanan konuşmasına başladı:

«Düşünürüz, öyleyse varız...»

Arkadan bir ses:

— Hayır, yokuz...

Başka bir ses, (Tabii türlü dillerden... Fakat biz burada hepsini Türkçe yazıyoruz). Evet başka bir ses:

— Bal gibi varız... Çünkü düşünmeseydik var olur muyduk?...

Diğer ses:

— Öyleyse tarif et, düşünce nedir?...

Bir başkası:

— Düşünce düşüncedir... İnsan düşünmeseydi düşünmezdi...

— Peki, ne diye demişler, «Düşün düşün şeydir işin» diye?...

Sahibinin sesi:

— O diyen düşünmesini bilmiyormuş Bu kadar şey düşünülmeseydi olur muydu?...

Birisi:

— Siz neyi düşünürseniz düşünün, ben artık hiçbir şeyi düşünmüyorum.

— Ben kendimi düşünüyorum... Karı, çocuklar vız gelir...

— Egoist...

— Efendim...

— Beyler, lütfen düşünerek konuşunuz... Şahsiyat yapmayınız...

— Cevdet haklı...

— Bir kere onun adı Cevdet değil, Leon. Düşünmeden konuşma!...

— Aman, sen pek mi düşünürsün? Düşünseydin borcunu verirdin.

Başka biri:

— Ben şu anda ne düşünüyorum biliyor musunuz?...

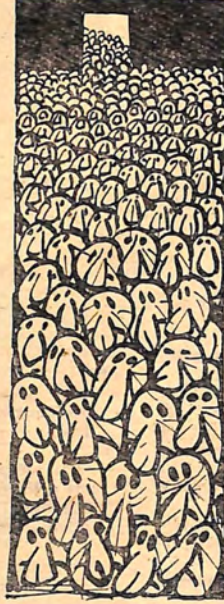
Herkes:

— Neyi?...

— Seni Marsella seni...

Korfu adasının karanlık kumsalında saçların çam dalları gibi kokarken sana sahip olduğum geceyi... Marsella neredesin?...

— Burdayım Sabahattin, fakat çok kalabalık, yanına gelemiyorum...

Bir başkası:

— Benim düşüncemi kimse anlayamaz!

Biri:

— Benimkini de...

Diğeri:

— Bazen şöyle düşünüyorum da, hayat bir sine ma şeridi gibi...

— Kes ulan, herkes senin düşünceni mi düşünecek?...

Başkan:

— Rica ederim, herkes kendi kendine düşünsün, düşünceler karışıyor...

Kalın bir ses:

— Ben artık düşünmeyeceğim. Düşündük de ne oldu?... Kimse bizi düşündü mü?...

— Sen de kendini düşün...

Biri:

— Onu düşünmekle çok düşüncesizlik ettim...

— Peki beyler, biz buraya neden toplandık? Hiç bunu düşündünüz mü?...

— Sahi, düşünmedik...

Başkası:

— Düşüncesizlik bizde...

İşini gücünü bırak gel...

— Doğru... Ne kadar düşüncesizlik...

Beş on kişi:

— Hepimiz düşüncesiziz. İşimiz gücümüz vardı...

Yüzelli kişi:

— Düşünmeden yapılan iş böyle olur... O kadar masraf etik...

İki milyon kişi:

— Peki, buraya gelmeyi kim düşündü?...

Beşyüz milyon kişi da:

— Demek ki düşünmeden geldik...

Geri kalanlar:

— Ne düşüncesizlik...

Başkan:

— Rica ederim, düşünmeden karar vermeyin... Kongre daha yeni başladı.

Herkes:

— Onu mu düşüneceğiz, herkes memleketine arkadaşlar!

Başkan:

— Canım, düşünmeden karar vermeyin!...

Herkes:

— Düşüncenizi kendinize saklayın...

Herkes gider. Başkan yalnız kalır. Derin derin düşünür. Kendi kendine:

— Doğru, herkes beni mi düşünecek... Aman, benim de düşündüğüm şeye bak... Giderlerse gitsinler.

Onların düşüncesizliğini ben mi düşüneceğim?... der ve o da düşünceli bir halde yürür...

(Acaba siz bu yazıyı okuduktan sonra ne düşünüyorsunuz?) diye düşünüyorum da...

YENİ BULUŞLARA İMKÂN VERİLSİN!

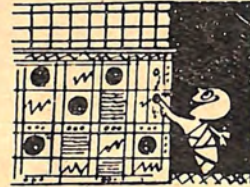
BURUŞTURMA MAKİNESİ
(Buruşturaskop)

Bilirsiniz ki hayatta bazı şeyler buruşmaz. İçinde Defolu ve sentolen olan maddelerin buruşmalarına imkân yoktur. İşte bunu düşünen Necati, iki yıl çalışarak, eski bir kazan, bir terstot, üç kurna ve altmış hayvan kuvvetinde altı pompadan ve baskı tezgâından yararlanarak polisin elinden kaçmış ve Mevlânekâpı'da, sucuk imâl eden şebekenin zula yeri olarak kullandığı depoda yakalanmıştır. Polis, Necati'nin ağzını burnunu kırdıktan sonra üstünü cebren ve hile ile aramış, işte bu arada Necati'nin yapacağı buruşturma makinesinin planları üzerinden çıkınca, polis onu casus sanarak meçul bir istikamete iterek götürmüştür. Maalesef asrımızın en büyük icatlarından birinin keşfedilmesi onbeş dakika kadar geri kalmıştır. Netice memnuniyet verici midir bilmem...

BUNA DA YAZIK OLDU

Şüphe, insanı mahveden bir küçük kurttur... Hafif pembe renkli olan bu kurt yüzünden insanlar arasında büyük cinayetler, ihanetler, facialar doğmuştur... İşte geçenlerde insanlık için en lüzumlu bir madde olan Molup'u keşfetmeye çalışan profesör İhsan, karısının bir şüphesi yüzünden Emniyete götürülmüş ve bu alçak kadının milyonlarca insanın hayatıyla düpedüz oynadığının farkına varılmamış, hattâ bu

kadın, utanmadan kocasına mutfakta dostu için rakı mezesi hazırlamıştır. Cahil karı işte... Ulan kocanın keşfedeceği şeyin re olduğunu, Molup'un icadından sonra neler olacağını bir bilseydin, bu halı işler miydin?... Ama kadının maksadı başka... Kocasını götürsünler de dostu Kasap Veysel'e neşesini bulsun... Halbuki Molup icat olsaydı ne kasap Veysel'e ne de başkasına hacet mi kalacaktı?... Sersem işte... Sinirlerim bozuk, fazla-konuşturmayın beni...

COCUK DÜĞMEYE BASMASAYDI

Bir kere yedibuçuk aylık çocuğun o kadar elektronik âletin içinde işi ne?... Anası olacak aptal kadın kimbilir gene çeneye dalmış, küçük Nevzat da emekleye emekleye babasının milyonlarca lira harcayarak yapmaya çalıştığı Huzur makinesine yaklaşıp kırmızı düğmeye basmış ve insanlığa ebedi huzur tam sağlanacakken bu ümit gene sönmüştür... Çocuğa mı yanarsın, ilmin yetiştirdiği en koca kafalı âlim olan Dr. Hidayet'e mi yanarsın, yoksa insanlığın beklediği huzurun bir anda kül olmasına mı?... Şimdi gene huzursuzluk başlayacak, insanlar gene birbirlerini yiyeceklerdir... Fırsatları neden değerlendiremiyoruz ve huzurumuzu yedibuçuk aylık bir çocuğa bırakıyoruz... Çocuk bu, huzurdan anılar mı?... İşte böyle düğmeye basar...

SAYIN OKUYUCUM

Geçenlerde gönderdiğiniz ve benim için yazdığınız iltifatları çok teşekkür ederim. Ben sandığım kadar büyük bir yazar değilim... Makineme kâğıdı takıp bir şeyler yazıyorum işte... Beni fazla büyük görmeniz, tabii ne yalan söyleyeyim, beni gururlandırdı... Gidip aynaya baktım... Kendimi daha yakışıklı, daha uzun boylu, daha kudretli gördüm... Sakallarımın da uzamış olduğunu görenek bir de güzel traş oldum... Sayenizde... Muhakkak ki bir yazar, okurlarının desteğine muhtaçtır... Eğer bana beşbin lira gönderirseniz çok makbule geçer... Şaka şaka... Sonra benim yazılarımı okumazsınız...

Esprilerimi nasıl yaptığımı soruyorsunuz. Son çıkan yemek tarifi kitabını alın, anlarız... Gayet kolay: Bir ölçü matrak, iki ölçü gırgır, yarım fincan dolusu neşe ve kâfi derecede düşünce... Hepsini bir daktilo makinesine koyun, iki taşım yazın, sonra kâğıdı makineden alın... Soğumaya bırakın ve sonra servis yapın... Hümmet ve sevgilerimle.

Suavi SÜALP

Aşk denen hinzır

ÇEVİREN: SÜHEYLA AYKUT

— Bütün servetim ayaklarının altındadır Sofi!

— Ne çıkar bundan? Bu kadar az bir paraya nasıl da rahatlıkla «Bir servet» diyebiliyorsunuz?

— Böylesine kötü olmayınız Sofi. Benim sizi sevdiğim gibi sevin beni. Hiçbir çıkar beklemeden...

— Fakat ben bir budala değilim ki...

— Hayatımı sizinkiyile birleştirmek istiyorum Sofi.

— Sadece kendinizin kârlı çıkaca. Şi bir iş teklif ediyorsunuz bana.

— Sofi, çok güzelsiniz!

— Güzellik kişilerin görüşüne göre değişir Albert.

— Beni sevdiğinizi söyleyiniz Sofi. Bana karşı ilgisiz olmadığınızı söyleyiniz. Haydi, n'olur söyleyiniz!

— Bana karşı bugün neden bu kadar anlayışsız olduğunuzu söyleyiniz. Oysa dün...

— Dün, birbirimizi ilk görüşümüzü. Sizi yeterince tanııyordum. Kaba davranmam için hiçbir neden yoktu ortada.

— Sofi, n'olur beni sevdiğinizi söyleyiniz. Yalan da olsa söyleyiniz.

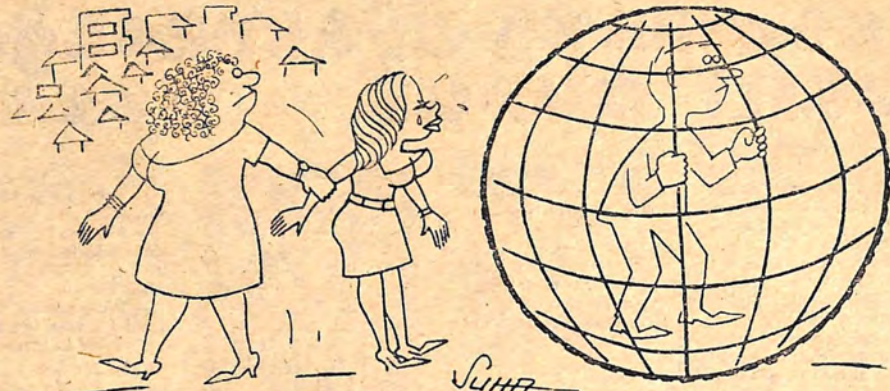
— Ben, yalan söylemesini bilmem ki...

— Öyleyse dost edinemezsiniz siz!

— Evet, dostum yoktur, ama ilişkilerim vardır. Hem böylesi daha yararlı.

— Belki... Fakat gerçek bir dosttan daha değerli hiçbir şey olamaz!

— Bir genç, kaçırdığı sevgilisinin ailesine 15 bin lira ödelemese hapse girecek. —

DÜNYA EVİ!

— Dostluklar insana para getirmez ki...

— Hastalık derecesinde maddi bir insan mısınız? Benimle geliniz Sofi. Sizi pembe bulutlarla kaplı rüya ülkelerine götüreyim. Uzak ufuklara götüreyim.

— Bir lokantaya götürseniz daha iyi yaparsınız. Karınım aç!

— Nasıl istersen Sofi... Bu isteğini yerine getirirsem, bir şeyler umabilir miyim?

— Elbette... Dilediğini ummakta serbestsin.

— * * *

— Yeşil fasulyeyi nasıl buldunuz?

— Kılıçları daha dikkatli alınsaydı, eh, kötü sayılmazdı.

— Ya salata?

— Pek temiz değil. Oh, bırakın bu lafları da, yediğim korkunç yemeği unutmam için bir tiyatroya götürün beni!

— Nasıl istersen Sofi...

— * * *

— Gülünç, Albert... Bu piyes son derece gülünç! Sizden bile daha fazla gülünç!

— Benden daha gülünç bir şeyin varlığını düşünerek teselli buldum Sofi.

— Oh, övünmeyiniz hemen...

— Şimdi ne yapmak istiyorsunuz Sofi?

— Her halde sizin düşündüğünüz ve istediğiniz şeyi değil.

— İnanın o şeyi hiç düşünmemiştim.

— Orası doğru... Seks yönünden de fazla gelişmişe benzemiyorsunuz. Dansa gidelim!

— Nasıl isterseniz Sofi...

— * * *

— Bu tango beni sarhoş etti Sofi.

— Alkolü fazla kaçırmış olmanız.

— Hayır Sofi... Aslında beni sarhoş eden sizsiniz! Benim içkim, morfinim, eroinim, kokainim, sevinçim, zevkim, yaşama nedenim, güneşim, mehtabım sizsiniz, siz!

— Bitti mi?

— Evet Sofi... Bu slov biraz ağır değil mi?

— Nasırma bastığınız ayağınızın ağırlığı yanında, hiç kalır onun ağırlığı!

— Affedersiniz Sofi, farkında değilim. Oysa ben sizin ayağınızın altında ezilmek isterdim!

— Kendinizi çok alçaltıyorsunuz sevgili Albert'im!

— Ne dediniz ne dediniz? «Sevgili Albert'im» mi dediniz?

— Evet.

— Sofi, beni seviyorsunuz öyleyse!

— Ga... galiba!...

— Neden daha önce belirtmediniz? Neden sert davrandınız?

— Seni sevmemeye çalıştım Albert. Ama şimdi, sevmemenin imkânsızlığını anladım!

— İnanılacak gibi değil! Siz... Sen... Seni seviyorsun!

— Evet. Hem de büyük bir sevgiyle...

— Fakat...

— Sus, hiçbir şey söyleme artık Albert. Aynı hızla atan, aynı ebedi iltirarla çarpan kalblerinizin sesini dinleyelim sadece!

— Fakat...

— Oh Albert, sen sus, ben konuşayım. İkimiz de öylesine birbirimiz için var edilmiş yaratıklarız ki...

— Ben bir kemanım, sen de bir yay... Sen olmayınca, ben bir işe yaramam! Ben olmayınca da, sen...

— Su gibi akıp giden şu zamanda erimeden hayatlarımızı birleştirelim hemen!

— Fakat Sofi... Sana bir itirafa bulunmam.

— Söyle sevgilim.

— Az önce sen beni sevmemeye çalışırken, ben seni sevmeye çalışıyordum. Şimdi...

— Evet, şimdi?...

— Sen beni çok seviyorsun, ama ben seni hiç sevmiyorum!

— Nasıl olur?

— Oldu işte! Elveda Sofi...

Sofi ile Albert arasında yirmidört saat önce başlayan aşk işte böylece sona ermiş, birbirlerini hiç görmemek üzere ikisi de iki ayrı yöne çekip gitmişti!

(Bertrand de Goyon'dan)
çeviren:

SÜHEYLA AYKUT

★

Gaye başka

Adam, kapıda karşılaştığı komşusuna:

— Bir aydır kızınızın durmadan piyano çalıştığını duyuyorum. Her halde onu büyük bir sanatkar yapmak istiyorsunuz, dedi.

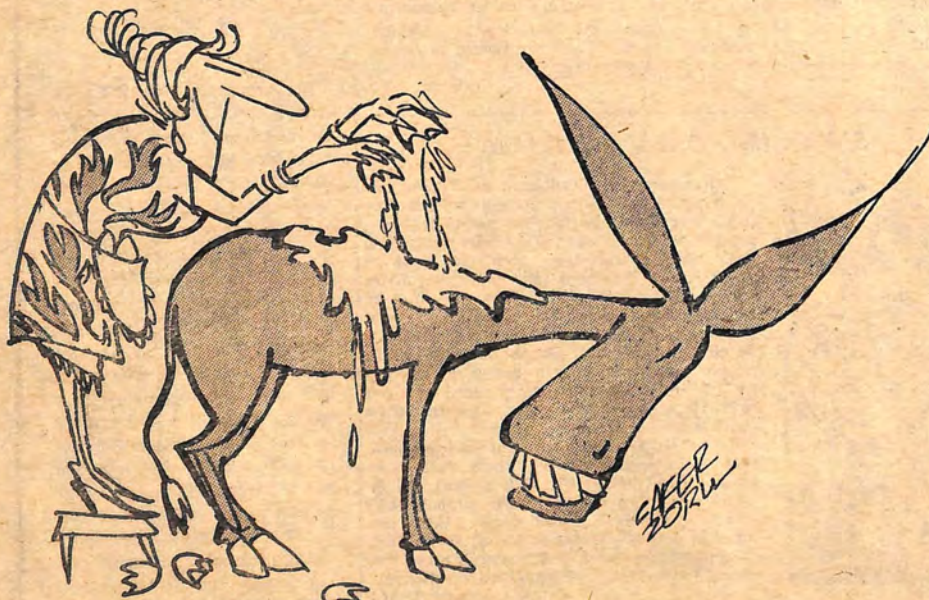
Komşusu başını salladı:

— Hayır, dedi, şimdilik böyle bir şey düşündüğüm yok. Maksadımız onu kötü bir alışkanlıktan kurtarmaktır.

— Ne gibi?

— Durmadan elleriyle burnunu karıştırmak huyundan vazgeçmiyor da...

Eşek etinden pastırma yapıyor. — Gazeteler —

Pastırmalı yumurta!

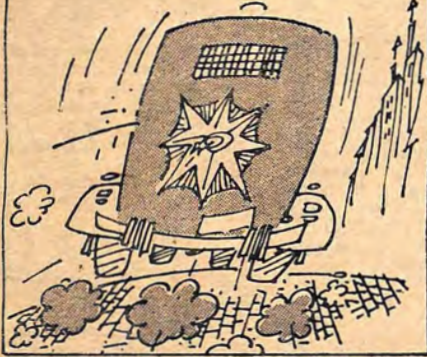
Selâhattin'in Lâmbası

Yazan:
SUAVİ SÜALP

Çizen:
SEMİH BALCIOĞLU

TELGRAFLAR, TELSİZLER VE YILDIRIM GİBİ POLİS EKİPLERİ FAALİYETE GEÇTİ.

VE İKİ SAAT İÇİNDE AHMET VE ADAMLARI HAKİKİ POLİSLER TARAFINDAN BİR KIRAATHANEDEN FENA HALDE ENSELENDİLER.

lini gızın alt tarafına götürüyor, gene bağıyor: «Kesecem ki, dünya alem gurtulsun senin gibi bi gah-benin elinden...» O zaman biz atıldık, duttuk ablayı... Amma o günü, bizim gavce vurdu partiyi. Zaten oğlan yangın Şencan'a... Dese ki Şencan, şöyle dizimden yukarı ön santim göstereyim, oğlan yüz lira verir, yirmi dese ikiyüz verir, yokarıya gadar dese, belki oğlan boynunu uzatıp, kes Şencan beni kes, der... İkinci gata mı bilmem, üçüncü gata mı bilmem, elinde çay terazisi gay çıkarıyor, gavgayı görünce durdu kaldı orda... Gurtarmak da istemiyor Şencan'ı, çünkü Şencan'ın malı mülkü ortada... Oğlan gavgaya deel, Şencan'ın bacaklarına bakıyor... Neyse, gavga bitti, bitti amma, bizim patronun avradı daha alama-mış hırsını, elinde gah bi şiş, bırakın ben onu şişleyecem, neresini şişleyecem ben bilirim, diyor... Zorlarla avradı teskin edip yolladık... Amma, biz de düşmanlık ha artık Şencan'a... Avrat gettikten sonra o Şencan gahpesi n'apsa beğenin, hemen aynasını darağını çıkardı, sanki gahpe hamamdan çıkmış gibi saçlarını daradı, sonra yüzüne podrası-nı, gözüne mavi galemini sürdü... O turdu masanın başına, önüne çekdi kâğıtları, yazmaya başladı... Biraz sonra patron geldi. Biz diyoruz baalım n'olacak? Amma heç bişey olmadı... Akşam, patronla kolkola çıkıp getdiler... Dediklerine göre, şindi o patron boşamış avradını, Şencan'ı almış. Geçenlerde gördüm, ta-nımamazlıktan geldi beni. Tabii patron avradı oldu... Amma aynı bar gızları gibiydi geyinişi, bar gızları gibi... Ben diyorum ki, iflah etmez diyorum... Herif şindi rahat rahat ellisinde, avratısa daha ya yirmibir, ya yirmiki... Yerler vallaha, elin gıranı heç boş bırakmaz. Hele hele öyle bar gızı gibi geyinirse...

Atölyeye gelmişlerdi:

— İşte burası, dedi Nahide...

Dilber, bilingsiz olarak göğüslerini içeriye doğru çekti... Karanlık bir merdiven çıktılar, sonra aydınlık bir kapı... Kapının hemen yanı-başında küçük bir tabelâ: «İç çamaşırları imalatı».

Nahide:

— İşte, dedi Şevket âbi, bu... Bu Dilber...

— Hı, dedi adam... Demek bu? Hoşgeldiniz!

— Hoşbulduk, dedi Dilber korka korka...

— Otur oturi...

Dilber, oracıkta eski tahta sandalyeye oturdu. Nahide, ona bir göz kırptıktan sonra:

— Şevket âbiyle gonus, gel, dedi.

(Devamı var)

Seksoloji kongresinde

Bir seksoloji kongresinde, konferans veren Prof., dinleyicileri sorguya çekiyordu:

— Siz meselâ mösyö, diye birine işaret etti. Gençsiniz, cildiniz gergin, gözleriniz parlak. Seks faaliyetinizin durumu nedir?...

— En azından günde iki, diye cevap verdi genç.

— Bravo ve tebrikler! Ya siz mösyö, otuz yaşında kadar gösteriyorsunuz, ne kadar?...

— Günde bir kere.

— Yaşınıza göre normal. Ya siz mösyö, kırk yaşında kadar gösteriyorsunuz?...

— Her iki günde bir.

— Bu da normal... Bakınız mösyöler, madamlar, sorularıma cevap verenler ne kadar mutlu ve sıhhatli görünüyorlar değil mi? Hepsinin yüzünden neşe akıyor. Şimdi de, aramızda bulunan daha yaşlı ve daha az neşeli olanlara geçelim. Siz mösyö, kaç kere?...

— Haftada bir.

— Ya siz?

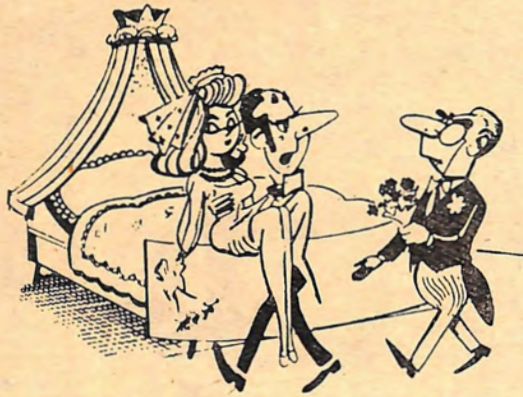
— Ayda bir.

— Ya siz?

— Senede bir.

— Bakın hele!.. İşte buna biraz şaştım mösyö... Çünkü senede bir dediğiniz halde mutlu, hattâ son derece neşeli bir haliniz var!...

— Gayet tabii... Senede bir dediğim, bu geceye rastlıyor da ondan!...

— Başka yardıma ihtiyacınız varsa, hizmete hazırım!...

Tehdit

Yeni evli kadın, gece yarısı kocasını sarsarak uyandırdı:

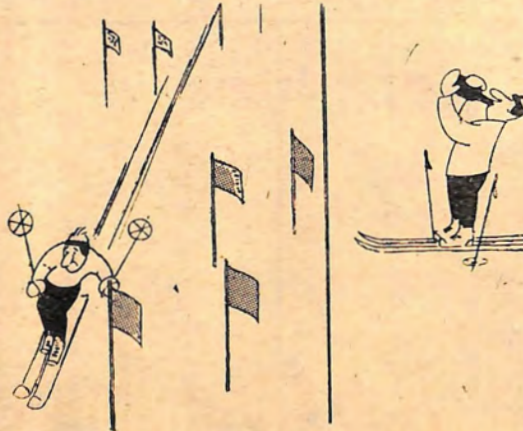
— O, buna dayanamam işte! diye bağırdı.

Kocası sordu:

— Ne oldu sevgilim?...

Kadın kocasına sert sert bakarak:

— Bak, sana önceden haber veriyim Albert, dedi. Eğer hâlâ rüya görüyorsan ve sen benden başka bir kadını kucaklıyorsan, senden muhakkak boşanırim!...

Yazısız

— İçinizde iki kadın saklı olduğunu neden daha önce söylemediniz?... Gelecek sefere arkadaşımı da getireyim bari!..

Kanarya

İki tmarhane kaçkını arasın-da:

— Nasılsın dostum?

— Çok kötü, bir süreden beri kendimi bir kanarya olmuş hissediyorum.

— Bir kanarya mı?... Çok garip şey...

— Bundan daha da garibi var. On günden beri boyuma göre bir kafes bulmak için aramadığım yer kalmadı.

Tersine

Bir müfettiş, taşrada bir otele inmişti. Yemeğini yedikten sonra yatmaya çıkarken otel sahibi:

— Sizi saat kaçta uyandırılın? diye sordu.

— Buna hacet yok, dedi müfettiş. Ben her sabah kendiliğimden saat tam beşbuçukta uyanırım.

Otel sahibi hayranlıkla: — A, çok güzel, dedi. Öyle ise size zahmet olmazsa hizmetçiyi uyandırır mısınız?...

Uykusuzluk!

Doune, doktoruna dert yanı-yordu:

— Uykusuzluktan şikâyetçiyim doktor... Bir sürü uyku ilacı aldığım halde her iki ya da üç günde bir uyanıyorum!...

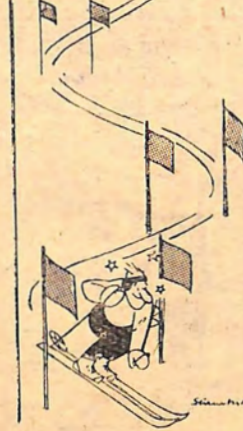
Gaf!

Albert, arkadaşına:

— Söyleyeceklerim belki size garip gelecektir ama, gerçektir, dedi. Ben karımı evlenmeden önce öpmedim... Ya siz?...

Arkadaşı biraz düşündükten sonra:

— Azıcık dur, dedi, bende eski hafıza kalmadı. Bana onun genç kızlık adını söyler misin?...

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fillen idare eden:

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

IDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi,
No. 8 - 10, Daire: 3. İstanbul

Telefon: 22 18 11

— NEO, PERSONELİN PARALARIYLA OYUN MU OYNUYORSUN ?..

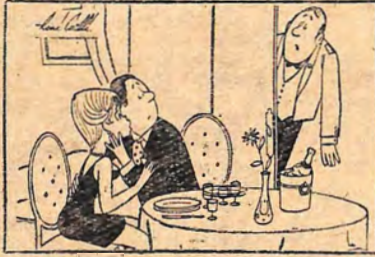
Dünya karikatür ler!

— KİM, BENİMİ HİLE YAPIYORMUŞUM ?..

— HAH, ŞÖYLE ... ŞİMDİ Bİ KALBİ- NİZİ DİNLİYELİM !..

— KADİNGÖBĞİ İÇİN BİRAZ SABRET - MENİZ LÂZİM !..

— OOO, GEÇMİŞ OLSUN MADAM DÜPÖN !..

— SORMA KARDEŞ, MORALİM ÇOK BOZUK. ONA İLK DEFA NAZİK BİR ŞEKİLDE "BİRAZ İLERİ GİT" DEDİM, DERHAL YATAĞI TERKETTİ !..

— ELLERİNİZİ KARIN ÜSTÜNE ÇIKARIRMISINIZ !

Terkibinde krem hassaları
bulunan Puro kalite
bakımından en üstün tuvalet
sabunu ve çok müessir
bir güzellik müstahzarıdır.
Puro Güzellik Metodunu
hemen deneyiniz.

Her sabah ve akşam
bol PURO köpüğü ile
cildinizi masaj yaparak
sabunlayınız

Hiç sabun izi
kalmıyacak şekilde
yüzünüzü bol su ile
yıkayınız

Yumuşak bir havlu ile
ve cildi tahriş
etmeden yüzünüzün
nemini alınız.

Kısa bir müddet
içinde daha genç
göründüğünüzü,
daha cazip, daha güzel
olduğunuzu bizzat
farkedeceksiniz.

Gençlik

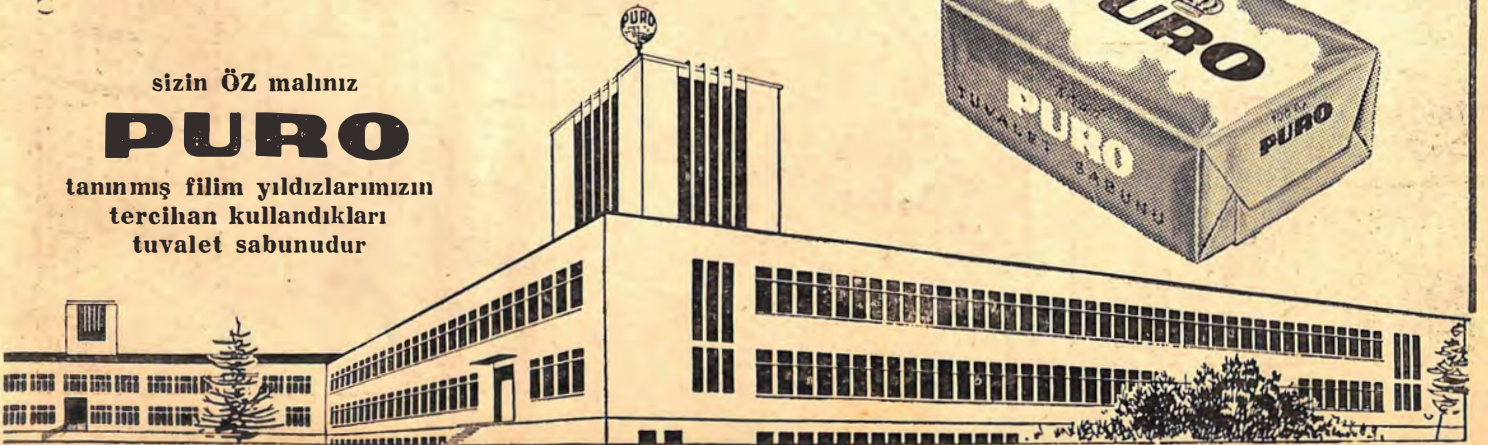
GÜZELLİK VE CAZİBENİZİ MUHAFAZA İÇİN
KREMLİ PURO KULLANINIZ

(Yeni Ajans : 519 — 21)

sizin ÖZ malınız

PURO

tanınmış filim yıldızlarımızın
tercihan kullandıkları
tuvalet sabunudur

Akıl

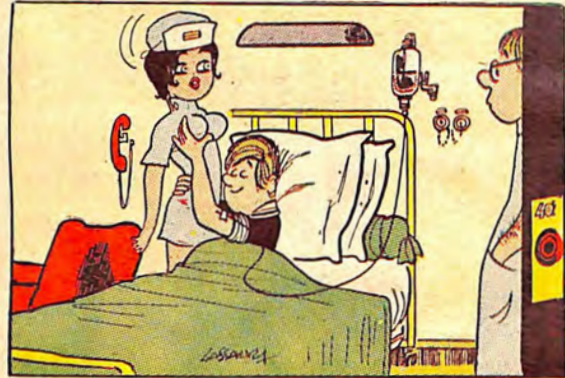
— AAA, ŞİMDİ BAKMAYIN ... HELE BİR SOYUNAYIM !..

— BİR SAAT SONRA ARAYIN, ŞİMDİ BİR PROBLEMİ HALLETMEYE ÇALIŞIYORUM !..

— DEVAMI GELECEK SAYIYA !..

— EVET DOKTOR BEY, FEVKALÂDE BİR ŞEKİLDE KENDİNE GELDİ !..

— KORKMAYINIZ SİZ BENİM CANIMI ACIT. MAZSANIZ, O DA SİZİN CANINIZI ACIT. MAZ !..

HEEEY. KESİN ŞU RADYOLU BE !..

YOK CANIM SİZE DEMEDİM... RADYO TEDAVİNİZE DEVAM EDİN